

vestnik

"MESSENGER" GLASILO ZVEZE SLOVENSkih DRUŠTEV V AVSTRALIJI

LETNIK XXI, ŠTEV. 11—12

Registered for posting as a periodical — Category "B"

NOVEMBER—DECEMBER 1976

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
P.O. Box 185 — Eltham, Vic., 3095
Address for Sydney:
Slovenian Association, Sydney
P.O. Box 93, Fairfield, NSW, 2165
Telephone:
Melbourne: 459 8860
Editor:
Marijan Peršič
Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.
Price — cena:
20c
Annual subscription — letno:
\$2.00

vesele
BOŽIČNE
praznike in
srečno
novo leto

želi vsem

članom

in

prijateljem

Slovensko

Društvo

Melbourne

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

VABI NA VESELO

ŠTEFANOVANJE

S PIKNIKOM IN PLESOM

ter balinarsko tekmovanje ženskega odseka S.D.M.

v

NEDELJO, 26. DECEMBRA 1976

na

NAŠEM HRIBU V ELTHAMU

VSTOPNINA: Člani SDM prost vstop (samo z značko)

Nečlani \$3.00 na osebo

Šolski otroci prost vstop

S.B.Z.V.

prireja

BALINARSKO TEKMOVANJE

V SOBOTO 5. IN NEDELJO 6. FEBRUARJA 1977

NA BALINIŠCIH S.D.M. V ELTHAMU

S PLESOM V SOBOTO ZVEČER

Tekmujejo:

SLOVENSKA ZVEZA GEELONG

PRIMORSKI SOCIALNI KLUB "JADRAN"

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

SLOVENSKI KLUB PLANICA — SPRINGVALE

Gledalci in navijači vabljeni, da si ogledajo tekme
in naš prelepi hrib ter se posladkajo z dobrotami
naše restavracije.

S.D.M.

OB NOVEM LETU POGLED NAZAJ

PODOBE IZ ŽE SKORAJ POZABLJENE SLOVENSKE DEJAVNOSTI V MELBOURNU

Aj, še poznate mlade obraze — morali bi jih, saj večina je še na naši strani.

Po veseli zabavi v Prahanu

Na kulturni prireditvi v St. Brigit Hall

Naš poznani čarovnik

Priznanje po prireditvi

NISMO EDINI

“Dolenjski list”, tednik iz Novega mesta je pred par meseci objavil članek o novi izdaji “Enciklopedije Jugoslavije”. Spodaj objavljamo izvleček, ki s svojo vsebino kaže, da v prizadevanju za pravilno enakopravno vrednost Slovenskega jezika nismo edini. Celo v stari domovini morajo kljub ustavnim zagotovilom vedno paziti, da se enakopravnost Slovenščine tudi v praksi izvaja. Zato se ni treba čuditi, da moramo tudi mi stalno paziti, da nas ne preplavi drug jezik pod krinko imena “jugoslovanščine”.

V majhen dokaz, da ta bojazan ni samo naša domišljija naj navedemo kot majhen primer izvleček iz tednika “Novosti”, ki je 25. oktobra poročal o ustanovitvi Jugoslovanskega kulturno-umetniškega društva Melbourne:

“Goste je pozdravil tajnik društva Aca Dimitrijevič in prečital referat o značaju tega društva na JUGOSLOVANSKEM JEZIKU”.

Pa naj nas potem kdo obsoja, da smo proti Jugoslavije ako se potegujemo za ohranitev pravic in enakopravnosti slovenskega jezika, ki so na žalost ogrožene, vsaj tu pri nas, z nerealnimi ambicijami “miniimperijalistov”. Prav tako izražanje teh ambicij pravi ideji prijateljstva in sodelovanja med skupinami iz Jugoslavije več škoduje kot koristi. Vtej trditvi nismo

mного oddaljeni od misli v članku “Dolenjskega lista:

Z zanimanjem in veseljem smo prebrali poročila z razširjene seje centralne redakcije druge izdaje Enciklopedije Jugoslavije, ki je bila v prvi polovici tega meseca v Zagrebu. Po mnenju razpravljalcev naj bi bila temeljna naloga redakcija izdaja enciklopedije v hrvaškosrbskem jeziku; v nakladi 30 tisoč izvodov naj bi izšlo deset enciklopedičnih knjig. Kmalu po izidu prve knjige v hrvaško-srbskem jeziku naj bi začeli tiskati integralne celote v jezikih posameznih narodov in narodnosti Jugoslavije.

Prav tega slednjega smo lahko veseli, saj se s temi načrtovanji urešničuje pravo bistvo enciklopedije, ki se imenuje jugoslovanska. Kajti enciklopedija, ki se ima za jugoslovansko le po tem, da temeljiteje od drugih obdela gesla, povezana z našo domovino, a je po svoji formalni plati enojezična, si naziva jugoslovanska polnovredno ne more lastiti, dokler ni njena vsebina enako dostopna vsem Jugoslovanom; ti pa zaenkrat govore različne jezike.

Veliko je govorjenja o združevanju znanja. Smo mar res tu obstali na pol poti? Jugoslovanski strakovnjaki združujejo svoja znanja, vendar ves ta sistem povezovanja ne sme biti vezan na razumevanje pojmov samo enega jezika. Če bi bilo tako, potem si upamo z vso upravičenostjo trditi, da

gre za posredovanje znanja v pravem pomenu besede samo določenemu jezikovnemu območju. S prevodi enciklopedije bi nudili vsem enako možnost. V drugojezičnih izdajah enciklopedije bi pomenkost posameznih gesel ostala enaka, da novo bi bilo potrebno prirediti in urediti le iztočnice.

Žal moramo priznati, da nam preteklost ne daje pravih zgledov. Zadovoljili smo se s tem, da smo enciklopedijo sploh izdali; to je bil velik dosežek, pomemben korak, ki pa ga smemo imeti samo za prvega k resnični nalogi vsake enciklopedije — pri naša in oplemeniti naj znanje. Tega brez večjezičnih izdaj nikoli ne bo povsem zmogla.

Za izdelavo enciklopedije so se aktivirale tako znanstvene kot materialne moči vseh jugoslovanskih narodov. Mar bi bilo res tako trošenje, ko bi se poglobitveno opravljeno delo diferenciralo še s prevodi in priredbami? Ne! Takih stroškov ne smemo gledati kot izgubo. To je pravica delovnih ljudi naše domovine! Znanje je moč, znanje je pogoj napredka — vendar znanja ne dele samo šole, znanje mora biti dostopno vsakomur tudi po takih oblikah, kot so enciklopedije. Če vemo, da je znanje edina resnična gonilna moč rasti zavesti, se bomo spraševali, kje dobiti dinar več za poslovenjenje, pomakedonjenje Enciklopedije Jugoslavije?

Ob otvoritvi prvega slovenskega Doma v Melbourne

22. letni občni zbor SDM

V nedeljo 14. novembra 1976 se je vršil že 22. letni občni zbor S.D.M. Blizu 200 članov se je zbralo v dvorani Slovenskega kulturnega in razvedrila Sentra v Elthamu in z zanimanjem sledelo poteku skupščine, katero je z izvežbano spretnostjo vodil dr. Franc Mihelčič.

Po uvodnih besedah predsednika g. Stanka Prosenaka so sledila poročila odbornikov: G. E. Polajnar in g. M. Peršič za tajništvo, g. V. Remšnik in g. S. Penca za bagajno, g. P. Mandelj za gradbeni odbor, g. I. Majcen za članstvo, ga. M. Hartman za ženski odsek, g. E. Zorzut za mladinski odsek, g. B. Žele za balinarski odsek in g. B. Lončar za nogometni odsek.

Kot član bivšega nadzornega odbora je g. Pavle Česnik nato pozval prisotne, da izrazijo priznanje odboru za njegovo neutrudno in uspešno delo v preteklem letu.

Skupščina je potem s par popravki sprejela za veljavna nova pravila društva, tako da sedaj vsebujejo določila, ki so predpisana po ureditvah zakona o točenju alkoholnih pijač.

Ob koncu je g. M. Peršič opozoril prisotne na težak položaj naših rojakov na Koroškem, kjer se je prav na ta dan vršilo popisovanje etničnih manjšin. Predložil je skupščini, da pošlje avstrijskem ambasadorju v Canberro protestni brzojav in da naj skupščina naloži novemu odboru, da pozove ostala slovenska društva po Avstraliji k skupni akciji za pomoč Slovincem na Koroškem pri njihovem prizadevanju za ohranitev manjšinskih pravic.

V podporo temu predlogu sta spregovorila dr. F. Mihelčič in pater Bazilij Valentin. G. P. Česnik pa je še dodal naj se vsebina tega telegrama objavi tudi v tukajšnjih dnevnikih. Vsi ti predlogi so bili soglasno z aklamacijo sprejeti.

Naj omenimo še, da se je skupščini udeležil tudi g. Toni Slavič, ki je tu na obisku iz stare domovine. G. Slavič je v zgodovini SDM edini, ki je predsednikoval tri zaporedna leta. V teh letih se je društvo postavilo na močne finančne temelje z izplačilom posestva v Carltonu. V odgovor na pozdravne besede g. Prosenaka je g. Slavič izjavil svoje začudenje nad lepimi uspehi SDM, ki se tako jasno kažejo na prelepem našem hribu v Elthamu z impozantno stavbo. V spomin je izročil društvu magnetofonski trak, na katerem so posneti govori ob priliki otvoritve doma v Carltonu.

Ko je skupščina formalno zaključila svoje delo, se je večina preselila v spodnje klubske prostore, kjer so članice ženskega odseka postregle s kavo in pravo domačo potico.

Odbor SDM za leto 1976-77

Odborniki: Karl Bevc
Frank Hatrman
Ignac Kalister
Aleks Kodila
Božo Lončar
Alojz Markič
Marijan Peršič
Frank Prosenik
Simon Špacapan
Branko Žele
Janez Zemljčič
Stan Penca

Predsednik: Stanko Prosenak

Podpredsednik: Jože Golenko
Werner Remšnik

Tajnik: Peter Mandelj

Pomoč. tajniku: Jana Gajšek

Blagajnik: Florijan Škraba

PROTESTIRAMO

Slovinci zbrani na občnem zboru SDM so 14. novembra poslali sledečo brzojavko na ambasadorja republike Avstrije v Canberro:

"Sir,

Ob priliki letnega občnega zbora Slovenskega društva Melbourne z razočaranjem jemljemo na znanje poročila o sovražnem postopanju skrajnostnih nacionalističnih elementov in državnih oblasti s slovensko etnično manjšino na Koroškem, ki je doseglo svoj vrhunec z izrednim preštevanjem manjšin na 14. novembra 1976.

Smatramo, da je tako postopanje v nasprotju z duhom Konvencije Zedinjenih narodov, ki se protivi vsem vrstam zapostavljanja glede narodnostne ali etnične pripadnosti in tudi zanika člen 7. Pogodbe o Avstrijski državi.

Izrekamo svojo solidarnost s Slovenci na Koroškem in Vas pozivamo, da predložite ta naš protest Vaši vladi na Dunaju".

Istočasno so udeleženci občnega zbora z aklamacijo sprejeli sklep:

Da letošnji odbor SDM podvzame korake pri ostalih slovenskih organizacijah Avstralije, da s skupno akcijo nudijo moralno, materialno in vso drugo možno pomoč našim bratom na Koroškem pri njihovi borbi za svoje narodnostne pravice.

TREASURER'S REPORT SLOVENIAN CENTRE BUILDING FUND BALANCE SHEET AS AT 31st OCTOBER 1976

31st October 1975		31st October 1976	
\$	\$	\$	\$
	47632	Accumulated Funds at start	105900
ADD: INCOME			
14201		Donations	11242
35000		Proceeds from Carlton Property	—
5142		S.D.M. Surplus	10777
1442		Bowling Club	383
—		Youth Club	190
783		Pensioners Section	—
2844		Sundries	3225
59412			25817
1144	58268	LESS: EXPENSES	975
	105900	Accumulated Funds at end	130742
REPRESENTED BY:			
29713		Land	29713
62828		Main Building	97615
—		Furniture, Fittings and Equipment	7609
1277		The Hut — "Koca"	1277
6712		Road and Parking	6712
1449		Bowling Lanes	1786
2790		Sundries	3140
104769			130742
1126		LESS: Overdraft — ANZ Banking Group Ltd.	17110
5		Petty Cash	—
105900			130742

NOTE: The cards for the contributors records are no complete to date.

AUDITOR'S CERTIFICATE

I report that in my opinion the above Balance Sheet as at 31st October, 1976 and the attached Income and Expenditure Account of Slovenian Centre Building Fund are properly drawn up so as to give a true and fair view of the state of affairs as at 31st October, 1976 of the Fund and of the results of the fund for the year ended that date.
13th November 1976 R. C. KEYSTONE, Chartered Accountant

SLOVENIAN CENTRE BUILDING FUND

TREASURER'S REPORT

	PAYMENTS	RECEIPTS
Expenditure		
Bank Balance as at 31st October, 1975		1126
Petty Cash as at 31st October, 1975		5
Main Building	34787	
Furniture and Fittings	7609	
Road Construction	—	
Bowling Lanes	337	
Sundries — Building	350	
	43083	
Rates	88	
Audit Fee	110	
Bank Interest — Overdraft	585	
Bank Charges	69	
Social Expenses	116	
S.E.C.	7	
	975	
Receipts		
Donations — Members		11242
Donations — Bowling Section		383
Donations — S.D.M.		10777
Subscription Association		3225
Youth Club		190
Bank Balance — No. 1 Account Overdrawn		17115
Bank Balance — No. 2 Account	5	
	44063	44063

TREASURER'S REPORT

I, Stanley Martin Penca, Treasurer of Slovenian Centre Building Fund, report that the above Balance Sheet and Income and Expenditure Account for the year ended 31st October, 1976 is correct.

S. M. PENCA, Dip. BS., A.A.S.A.

TAJNIŠKO POROČILO

NA 22. LETNI REDNI SKUPŠČINI S.D.M., DNE 14. NOVEMBRA 1976 V ELTHAMU

Naprošen sem bil od odbora, da radi nepričakovane zdravstvenega problema, ki je onemogočil poslovanje za leto 1975/76 izvoljenemu tajniku, g. Ediju Polajnarju, pripravim tajniško poročilo za letošnje redno letno skupščino.

Ker sem kmalu po obolenju g. Polajnarja tudi jaz prišel za par mesecev na bolniško posteljo mi je šele pred par dnevi bila dana možnost, da pričnem s sestavo poročila in zato prosim, da se mi spregleda ako bodo v njem nekatere pomankljivosti.

Odbor, izvoljen na lanskoletni skupščini, se je sešel na svoji prvi seji 3. decembra 1975. Tedaj so bile dodeljene posameznim članom odgovornosti za različne vrste društvenega delovanja in hvalevredno je dejstvo, da so vsi člani do konca leta vršili vestno svoje dolžnosti. Odbor se je potem sestel na 25 rednih in 4 izvenrednih sejah. Udeležba je bila izredno zadovoljiva in neopravičenih izostankov skoro ni zabeleženih. Vse seje so bile na zaželjeni višini razpravljanja in plodovite. Čeprav je prišlo tu in tam tudi do energične izmenjave misli je bil vsakemu odborniku na prvem mestu uspeh in dobrobit društva ter njegovih članov.

Tajništvo je med letom preselilo svoje pisarniške prostore v našo novo zgradbo v Eltham ter nemudoma obvestilo o tem dejstvu vse s katerimi imamo redno korespondenco. Ta korespondenca je po obsegu presegala prejšnja leta in misliti bo treba v bodoče na boljši equipment in možnosti ter tudi delavne sile, kajti brez dvoma se bo delo tajništva le še zvečalo. Za boljše obveščanje članstva je bila zgrajena oglasna deska, ki zasilo le rešuje problem komunikacij vsaj pri tisti članiki, ki redno zahajajo na naše zemljišče.

Kljub temu, da na zunaj in morda na prvi pogled delo preteklega leta izgleda monotono je neizpodbitno dejstvo, da je društvo bilo zelo aktivno in je zaoralo ledino tudi na novih poljih.

V sledečem bom naštel glavne dejavnosti:

ZABAVNE PRIREDITVE

Odbor se je tudi v zadnjem letu predvsem osredotočil na zabavne prireditve. Razlog temu je, da se te ki prinesejo največji dohodek in da dajejo najširšem krogu članov priliko za družabno udejstvovanje. Poleg rednega plesa, ki je bil uveden vsako drugo soboto v mesecu lahko naštejemo še kakih deset izrednih zabavnih prireditev s plesom kot na primer Miklavževanje, Štefanovanje, Sprejem novega leta, Australia day piknik, Pustni ples, Moomba piknik, Jožefovo, Velikonočni piknik, Redni letni ples, Kostanjev večer, Domače koline, Kresni piknik, Balinarski piknik in seveda tudi plesi našega mladinskega odseka.

Vse te zabave so bile dobro obiskane in v prijetnem vzdušju ter seveda v največje zadovoljstvo našega blagajnika. Naj povdarim, da priprave pred in po zabavi zahtevajo trdo delo in je zato treba dati organizatorjem in sodelavcem ter predvsem naši ženski sekciji vse priznanje.

ZENSKI ODSEK

Za delo ženske sekcije je bila pri odboru zadolžena ga. Mici Hartman. Prav je, da se posebej povdari, da bi breztrajnega in nesebičnega dela članic te sekcije naši klubski prostori kaj malo pomenili. Kakor hiša brez ognjišča, takšno bi bilo naše društvo. Ženski odsek je tisti, ki

ogromno prispeva k denarnim uspehom društva ter istočasno daje vzdušje domačnosti ter družinske povezanosti. Seveda nastopi včasih tudi problem temperamentov, toda v glavnem je s pomočjo uvedenega dežurstva naša kuhinja redno nudila ukusno in ceneno hrano za goste in skrbela za to, da želodci naših prostovoljnih delavcev niso imeli prilike pritožbe. Dežurne v kuhinji so morale delati pod zasilnimi pogoji, ki so bili sicer boljši od onih v nekdanjem "kurniku" a še vedno mnogo slabši od teh, katere bo nudila bodoča moderna kuhinja.

BALINARSKI ODSEK

je pod vodstvom Branka Žele z različnim uspehom nastopil na različnih meddruštvenih tekmovanjih. Kakor so naši balinarji zaslužili v preteklih letih velike zasluge pri delu na zemljišču, tako jim letos lahko pripišemo glavni kredit pri delu za sodelovanje med slovenskimi društvi v Viktoriji. Preko Slovenske balinarske zveze v Viktoriji, ki je bila ustanovljena na pobudo našega društva 14. avgusta v Springvale in katere predsednik je g. Branko Žele so se naša društva bolj povezala, odstranila odtenke nezaupanja ter pričela delati tudi na drugih poljih. Pohvala za ustanovitev te Zveze gre predvsem gospodoma Branku Žele in Petru Mandelj.

MLADINSKI ODSEK

Mladinski odsek je v prvem letu svojega delovanja pokazal, da misli resno delati. Njegov predsednik g. Edi Zorzut s svojimi člani je bil mnogokrat v veliko pomoč ne samo pri organizacijskem delu društva, nego tudi pri finančnih zadevah. Med drugim so mladinci pomagali pri kolportaži "Vestnika" in pri zbirki za Potresni sklad. Imeli so svoje družabne dejavnosti kot izleti na Sovereign Hill, katerega se je udeležilo kar 74 mladincev, izlet na sneg, Car rally, izlet v Sydney itd. Imajo svojo balinarsko ekipo in ponosno nosijo jopice z emblemom S.D.M. Še posebej je treba omeniti šolo, ki so jo začeli na svojo iniciativo in v katerih jih gdč. Janja Gajšek izpopolnjuje v slovenskem jeziku.

GRADBENI ODBOR

Vanj so bili delegirani gg. Peter Mandelj, kot predsednik, Jože Golenko, Alojz Markič, Pavle Česnik, Miro Ogrizek, Janez Zemljič, Martin Adamič in Alek Kodila. O njegovem delu boste več slišali v posebnem poročilu a rezultate pa vidimo pred seboj in okoli sebe.

UPOKOJENSKA SKUPINA

Se je kot sedaj že dolga leta sestajala vsak mesec v elthamskih klubskih prostorih. Sredi gradnje in s tem zvezanega šundra ti sestanki niso izgledali tako izključno upokojski kot nekdanj in treba bo misliti na to, da se v tem pogledu kaj zboljša. Upajmo tudi, da bo z završitvijo dela na glavni stavbi prišel čas, ko se bo pričelo z resnimi načrti za izgradnjo upokojskih domov na našem zemljišču.

VESTNIK

je v tem letu izhajal vsaka dva meseca. S tem smo zmanjšali stroške pri poštnini, ki je v zadnjem letu narasla skoro za sto odstotkov. Po imenu je "Vestnik" še vedno glasilo Zveza Slovenskih društev Avstralije, čeprav bi bilo večje sodelovanje s strani drugih društev zaželeno. Prav tako bi bilo želeto, da prične izhajati zopet redno vsak mesec. Seveda bo to zaviselo od

števila sodelavcev ter denarnih sredstev. Dejstvo je, da "Vestnik" društvo prinaša denarno izgubo, na drugi strani pa ima svoje poslanstvo in bila bi velika škoda ako bi prekinili z njegovo kontinuiteto, ki traja že celih einaindvajset let, brez podpore izven našega društva. Morda bi bilo potrebno iskati druge načine, ki bi zmanjšali število denarne izgube. V preteklem letu smo v tej smeri napravili poizvedbe, vendar nismo mogli najti cenejšega načina tiskanja kot ga imamo sedaj. Vsebinsko je skušal zadržati neopredeljeno stališče in dejstvo, da njegovih dolgih let delovanja niso omenili niti s te ali one strani nam je lahko v nekako potrdilo, da smo v tej volji po neopredeljenosti ali še bolje rečeno nenavnanosti uspešni. Naj še omenim, da sta v času moje bolezni priskočila na pomoč g. Ivo Leber, ki je uredil številko, ki je izšla za Julij in Avgust ter g. Darko Hribernik, ki je uredil številko za September in Oktober. Zahvala gre tudi g. Wernerju Remšniku, ki je oskrbel vedno tiskanje naslovov in članom mladinskega odseka, ki so pomagali pri kolportaži.

ZVEZA SLOVENSkih DRUŠTEV AVSTRALIJE

V soglasju z ostalimi društvi Zveze je bilo odločeno, da se radi trenutno težko rešljivih problemov redni letni sestanek Zveze odloži za nedoločen čas. Člani Zveze pa bodo med tem poizkusili poiskati najboljšo rešitev za nadaljni obstoj.

NOGOMETNI ODSEK

Največ na pobudo g. Božo Lončarja se je obnovil nogometni odsek. Registrirali smo ga pod imenom "Melbourne—Slovene" pri Cosmopolitan Soccer League in je pri tekmovanju žel odlične uspehe. Toda več o tem bo verjetno poročal g. Lončar, ki je bil med letom tudi kooptiran v upravni odbor kot vodja nogometnega odseka.

ETHNIC RADIO

Odbor je tudi v preteklem letu posvetil pažnjo delovanju etničnega radia, katerega delovanje je ogromne vrednosti in važnosti za našo etnično enoto. Predvsem je bil napor odbora na tem polju osredotočen na to, da se obdrži slovenska oddaja časovno in vsebinsko neokrnjena in da imajo vse slovenske organizacije v Viktoriji enak dostop in vpliv na urejevanje programa. V obeh primerih smo dosegli zadovoljive uspehe. Glede smostojnosti naše radijske ure smo vložili preko senatorja Miše Lajovica in poslanca Rogerja Shiptona našo zahtevo na ministra za Pošto in Telekomunikacije g. Robinsona. Za to vlogo smo nabrali v Melbourne in Geelongu preko 500 podpisov. Dejstva nakazujejo, da smo dosegli, da smo kar se tiče uprave etničnega radia priznani kot samostojna etnična grupa.

Glede dostopa na program in urejevanja njegove vsebine so imeli zastopniki vseh slovenskih organizacij v Viktoriji z uradno postavljenim slovenskim napovedovalcem g. Ivom Lebrom, njegovo pomočnico go. Leleno Van Delaak ter tudi z direktorjem postaje 3EA g. D'Andreom. Tudi v tem pogledu so bili soseženi zadovoljivi rezultati, kljub temu, da bo treba tudi v bodoče imeti odprte oči in ušesa ter čuvati to kar smo dosegli. Že v tej zvezi so vse slovenske organizacije v Viktoriji vložile skupno svoje predloge na Australian Broadcasting Commission, kateri naj bi se vzeli v obzir pri verjetni reorganizaciji etničnega radia v okviru ABC. Za sedaj ima naše

društvo na razpolago 20 minut pri slovenski oddaji na 3EA vsak četrti ponedeljek in gdč. Jana Gajšek je zadolžena s pripravami za program. Poleg teh glavnih udejstvanj naj omenim še sledeča pomembnejša dogajanja:

Na pobudo našega društva so se na 22. maja v Elthamu sestali zastopniki društev Planica, Jadran, Geelong in SDM ter sklenili, da izvedejo Zbirko za prizadete po potresu na Posočju. V najlepšem medsebojnem sodelovanju smo zbrali \$5227.53. Dd te vsote je SDM zbralo \$1828.53. Denar je bil po sklepu vseh društev poslan v vas Srpenice z ključnim namenom za popravilo stanovanjskih zgradb.

27. junija smo na našem hribu sprejeli senatorja g. Mišu Lajovica in ga počastili kot Slovenca, ki je dosegel važno in pomembno mesto v tukajšnjem javnem življenju. Ob isti prilike smo imeli v svoji sredi tudi zastopnike ostalih slovenskih organizacij v Viktoriji, ki so se kot prvi vpisli v spominsko knjigo častnih gostov. G. Lajovic se je razgovarjal z mnogimi rojaki in je v spomin svojega obiska posadil drevo.

Med letom smo zaman poiskovali najti človeka, ki bi stanoval na našem zemljišču. Bil bi nekakšen oskrbnik in paznik. Dokler se taka oseba ne najde smo bili primorani najeti nočno varnostno službo.

Tekom leta je bilo društvo pozvano, da sodeluje v več medetničnih podvigih. Odzvali smo se in poslali zastopnika v Ethnic oCommunity Council of Victoria, prav tako smo se angazirali pri prevajanju priročnika Migrant's Melbourne 1976, katerega je izdala Vlada Viktorija. Čas šele bo pokazal koliko vrednosti ima tako udejstvovanje za našo skupnost.

V oktobru smo imeli na gostovanju dramsko skupino SDS, ki je uprizorila veseloigro v dvoranici pod cerkvijo sv. Cirila in Metoda, katero nam je za to priliko brezplačno odstopil Slovenski verski center v Kew. Prav tako smo v istem mesecu imeli v dvorani v Elthamu svoj prvi filmski večer z novokupljeno aparaturo.

Tokom leta smo dobili časno dovoljenje točenja alkoholnih pijač. Nabavili smo tudi dva bilijarda. Oboje je seveda atrakcija, ki privlačuje mnogo gostov.

Tekom leta se je odbor bavil tudi s pregledom in modifikacijo predloženih novih pravil, katera so nam potrebna ako hočemo dobiti stalno dovoljenje za točenje alkohola.

S tem bi končal naštevaje delovanja odbora v prejšnjem letu. Opisali bi ga lahko kot ne preveč senzacionalno, zato pa temeljito trdo delo, ki je rodilo še trdnjše temelje za bodočnost našega društva in tudi na splošno za bodočnost Slovencev v Melbourne. Obilnost dela pa že dokazuje sama dolžina tega poročila, s katerim upam, da sem vsaj deloma nakazal podjetnost ne samo članov odbora temveč tudi velikega števila požrtvovalnih prostovoljnih delavcev.

Naj še omenim, da je tajništvo imelo v g. Polajnarju nad vse vestnega in sposobnega tajnika, ki bi mnogo bolj pripomogel k uspehom tega leta ako ga ne bi zaustavila nenadna bolezen pričetkom meseca junija. V njegovi odsotnosti sta prevzela dolžnosti tajništva gdč. Jana Gajšek in g. Peter Mandelj in uspešno zvozila do konca leta.

S tem zaključujem tajniško poročilo za leto 1975/76, dvaindvajseto leto obstoja SDM in se v imenu vseh, ki so opravljali tajniške posle v tem letu iskreno zahvaljujem vsem, ki so pri tem delu nudili svojo pomoč.

Marijan Peršič

ETNIČNE SKUPINE IN ZAKON

V Melbournu je 19. novembra bil izveden seminar o težavah, ki jih imajo novonaseljenci s tukajšnjimi zakonskimi postopki in varstvenimi oblastmi.

Seminar je bil pod okriljem Viktorijskega ministrstva za Emigracijo in Etnične zadeve ter še nekaj drugih medetničnih organizacij. V glavnem je zopet pokazal nezadostno prevajalno službo, ki je na razpolago emigrantom pri sodnijskih in policijskih zadevah.

Seminar je odprl Viktorijski minister za Emigracijo in Etnične zadeve ter med drugim dejal, da bo vlada verjetno morala raziskati možnosti, da vnese v zakone popravke s katerimi bo zagotovila uporabo tolmačev na vseh sodiščih, ako se za to pokaže potreba.

“Moje ministrstvo” — tako je dejal minister Jona — “dela na tem, da ustanovi sprejemljivo strokovno raven usposabljanja; plač in delavnih pogojev za nastavitvev tolmačev in prevajalcev.

Dokler zadovoljive strokovne višine ne bomo sprejeli, se bo neželjen položaj nadaljeval. Nezadovoljivi tolmači in prevajalci bodo nadaljevali s svojim delom v škodo celotne skupnosti”.

Zaključil je z zagotovitvijo, da bo v okviru svojega ministrstva ustanovil posebno delovno skupino, katere naloga bo, da priporoči, kako bo možno izpeljati predloge tega seminarja.

ETNIČNI RADIO ŠE BEZ STREHE

Dokončna ureditev etničnega radia še vedno visi v zraku. Čeprav je vlada hotela, da bi Etnični radio prišel pod okrilje ABC, se to še ni zgodilo, ker se ABC v trenutni finančni zagati brani prevzeti še novo breme in je odložila dokončno odličitev še za dva meseca.

Kot se šušlja je minister Robinson zagotovil etničnim skupinam, da bo vlada v slučaju, da ABC odkloni sprejem Etničnega radia, sestavila posebno Komisijo za Etnični radio.

Zaenkrat je vlada odobrila nadaljnih \$460.000 za vzdrževanje postaj 2EA in 3EA do 30 junija naslednjega leta. Ta vsota bo krila stroške najemnine, ki znaša \$250.000 in nagrade napovedovalcem v višini \$180.000 za čas od 1. oktobra do konec junija 1977.

Napovedovalci bodo dobivali \$35 za pravo enournega programa in dodoatnih \$5 za ponovitev istega. Dodatno k temu bodo tudi posameznim manjšinskim skupinam povrnjeni stroški za pripravo programov od 1. novembra dalje. Tako vsaj je poročal “The Sydney Morning Herald”.

Po poslednjih vesteh bo ABC prevzela Etnični radio v marcu 1977.

ZA IMIGRANTE

Senator Miša Lajovic je postavil v avstralskem senatu dva vprašanja, ki zadevata dobrobit novonaseljencev.

Ministra za izobrazbo je vprašal, če lahko ponovno da podatke o izdatkih, ki jih je Frazerjeva vlada odločila za izobrazbo novonaseljencev.

Minister senator Carrick je odgovoril, da obstoja v tem pogledu nekakšen nesporazum, ker si mnogi ljudje ne znajo tolmačiti postavke v Proračunu in prosto primerjajo \$20 milijonov izdanih lansko leto za šolanje emigrantov z \$10 milijoni, ki so naznačeni pod isto postavko letos in radi tega po krivici kritizirajo. Ne vidijo pa, da je financiranje programa za šolanje emigrantskih otrok prešlo pod upravo School Commission-a, kateremu je bilo nakazanih kakih \$22 milijonov. To dejstvo kaže, da se je nakazilo za šolsko vzgojo vseh emigrantov v primeri s prejšnjimi leti še povečalo.

Glede telefonske prevajalne službe pa je senator Lajovic vprašal ministra za socialno skrbstvo tole:

“Moje vprašanje se nanaša na novo ustanovljeno Telefonsko prevajalno službo pri Ministrstvu za Socialno skrbstvo za emigrante ki imajo težavo z jezikom. To iniciativo Ministrstva, da pomaga emigrantom lahko samo pohvalim. Toda v pogledu na izjavo, katero je baje podal zastopnik Ministrstva: ‘da bi bilo Ministrstvo zadovoljno, ako bi se še več emigrantov s težavami jezika posluževalo te službe bolj često’, vprašam ministra: Prvič, kako naj emigranti, ki ne znajo govoriti ali čitati Angleško zvedo, da ta služba obstoji, drugič, ali bo minister radi tega podvzel, da bo ta služba na široko in vedno publicirana v etničnem tisku, etničnem radiu in v zveznih, državnih in lokalnih javnih uradih, kot so na primer Commonwealth Employment Service in pošte”.

Minister senator Guilfoyle je odgovorila, da se Ministrstvo zaveda koristi te službe za emigrante in jo je poskušalo publicirati na vse mogoče načine.

“Vzela bom na znanje predlog o objavah v etničnem tisku in radio. Reči moram, da so letaki in lepaki o prevajalni službi v vseh državnih uradih, tramvajih in drugih javnih prostorih. Nadejam se, da bo ta služba postala široko poznana. V večini mest, tako verjamem, je navedena tudi v telefonskih imenikih med številkami za nujne potrebe. Verjamem, da se o tej službi vedno več ve, a vzela bom na znanje senatrojev predlog”.

Goriški slavček

V novembru pred sedemdesetimi leti, torej v letu 1906 so na Kornu v Gorici togobno odmevale note:

“Nazaj v planinski raj . . .”

Nazaj so takrat peljali truplo našega pesnika-vidca Simona Gregorčiča.

V petek 16. novembra ga je med mašo zadela kap. Odstopil je pred epistolo od oltarja in sedel k mizi, nakar so poklicali zdravnika in kmalu za tem izpovednika. Prve dneve je bil bolnik precej zmeden, potem nekaj dni pri popolni zavesti, v sredo pa je pritisnila pljučnica, kateri ni zmožel. V soboto 24. novembra je ob navzočnosti prijatelja in izpovednika o. Lina, bratranca župnika dr. Breclja in večletne postrežnice Cile ob 10 uri 10 minut izdihnil svojo veliko dušo. Pet minut preje je pri polni zavesti krševito prijel in poljubil sv. razpelo. V oporoki je postavil za glavnega dediča “Šolski dom” v Gorici, za katerega je ves gorel in ga je v življenju podpiral. Želel je tudi preprostega pogreba, česar mu seveda hvaležni narod ni mogel izpolniti. Nbrojne množice so ga hodile kropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru med častno stražo “Sokolov”. V ponedeljek dopoldne se je vršil veličasten pogreb, kakršnega ni videla Gorica. Prepeljali so ga v rojstni kraj, kakor je želel v oporoki. Za slovo sta govorila profesorja Berbuč in Oswald. Zbor glasbenega in pevskega društva pa mu je zapel njegovo pesem-ljubljenko “Nazaj v planinski raj”. Tedaj ni bilo nobeno oko suho. Na poti v domači kraj so krsto povsod častno sprejemali in spremljali in 27. novembra so ga po maši zadušnici in pridigi slovesno pokopali na pokopališču pri sv. Lovrencu.

Tam zdaj počivajo telesni ostanki vzornega domoljuba, največjega poljudnega slovenskega pesnika, nepozabnog narodovega ljubljenca.

Tako Anton Medved v predgovoru Gregorčevičevih Poezij, katere je izdala in založila Družba sv. Mohorja v Celovcu. Mi pa dodajmo eno njegovih domoljubnih pesnitev; naj bi nam njene vrstice bile za vedno naše vodilo:

BRATJE, V KOLO SE VSTOPIMO!

Bratje, v kolo se vstopimo,
Roke, Srca k zvezi zdaj!
In pri Slavi prisezimo
Ljubav si na vekomaj.

Ena mati nas rodila,
Ena mati nas redi,
Da, Slovenija, mamka mila,
Vse v ljubezni nas goji.

Naj je Soča nas zibala,
Dravski ali Savski tok,
Vendar le v Sloveniji stala
Zibka vseh je nje otrok!

Torej, v kolo se vstopimo,
Roke, srca k zvezi zdaj!
Glasno tu si prisezimo
Ljubav bratsko vekomaj!

Srečko Kosovel (1904—1926)

V letošnjem letu smo se Slovenci tudi spominjali prerane smrti nadebnega pesnika Srečka Kosovela, ki je preminul pred petdesetimi leti v triindvajsetemu letu svojega življenja. Kljub svoji mladosti pa je ustvaril že toliko, da se je uvrstil med velikane naše poezije. Rodil se je na Sežani 18. marca 1904, dosegel filozofske studije na univerzi v Ljubljani, kjer je tudi zbolel za meningitisom ter umrl. Takole vidi sam sebe v pesmi poetu:

HIMNA POETA

Poet, rojen z bolečino iskanj,
kot veter si išče svoje smeri,
da se razvihari, da se umiri,
da premeri brezkončnost sanj.
Poet, ožgan s pekočino spoznanj,
je kot vihar, ki požar podi
iz svoje duše na vse poti,
on čuti požar in dobro ve zanj.

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068
Tel. 48 6656 — 48 8757

Postreženi boste v domačem jeziku

AUSTRALIA DAY

MEDNARODNI FESTIVAL

DANDENONG

SHOWGROUND (GREAVES RESERVE)

OD 29. — 31. JANUARJA 1977

Vstopnina: \$1.50, upokojenci in otroci pod 12 let prosto

SOBOTA: OD POLDNE DO 10h ZVEČER

NEDELJA: OD POLDNE DO 6h ZVEČER

PONEDELJEK: OD 9h ZJUTRAJ DO 10h ZVEČER

MEDNARODNA JEDILA IN PIJAČE

MISS DANDENONG — INTERNATIONAL QUEEN
IN NEMŠKI — ITALIJANSKI — NIZOZEMSKI —
SLOVENSKI — GRŠKI — FOLKLORNI PLESI
IN RAZSTAVE

Še druge privlačnosti:

Aborigini — njih ročni izdelki in umetnine, kulturne posebnosti in corroboree plesi — Moderne popevke in ljudsko petje — Ples po večerih — Nastopi marching girls — Tekmovanja v sekanju lesenih klad — Razstava lesnih izdelkov — Vrtiljaki — Center za varovanje otrok bo na razpolago na igrališču.

ORGANIZIRAJO:

AUSTRALIA DAY COUNCIL — TEUTONIA GERMAN-AUSTRALIAN CLUB — KOZANI GREEK CLUB — DUTCH KARNEVAL CLUB LIMBURGER KANGAROOS — ITALO-AUSTRALIA CLUB DANDENONG — SLOVENIAN CLUB PLANICA SPRINGVALE

Z NAŠIH PLESOV

Razburjal in razvnel je torej ta ples duhove in srca! Vse ga je težko pričakovalo, posebno matere in dekleta. Plesalo se je dne 25. februarja v okrašeni mestni dvorani. Pričetek je bil napovedan za osmo uro, pričelo pa se je dosti pozneje, ker že takrat ni hotela nobena deklica priti prva na ples. Tedanji plesi so bili mnogo večjega pomena, nego so današnji. Prijatelji, kateri se mesece dni niso videli, so prišli čisto zanesljivo na ples, samo, da so se zopet enkrat prav pošteno razkramljali med sabo. Na plesih se je rodila ljubezen in kovala so se nova prijateljstva.

Prvi, ki so prišli na ples dne 25. februarja, so bili stari gospodje, neki ostanki iz starih časov. Ti možje so se skupaj držali v gostilnah in na plesih. Kamor so prišli so imeli svojo mizo in gorje nesrečnežu, če je prisedel k tej mizi, ako ni spadal v njih krog. Točno ob osmi so že sedeli pri svoji mizi vsi opravljeni, kakor je bila moda pred leti, tako da so tudi v obleki kazali, da še vedno žive v dobi, ki je pretekla. Pili so vino in brez ozira, da so na plesu, so pušili že ob osmih, da so se napravljali oblački. To pa predvsem zato, da bi se jim kako nepotrebno ženstvo ne zagneznilo pri mizi ter jih motilo v prijateljskem sestanku . . .

V tem se je polnila dvorana. Matere so prihajale s svojimi hčerkami. Povsod so bingljali okrog zornih obrazov lepo zaviti kodri. V modi so bili tedaj pri starih in mladih. Mladim so se podali, stare pa so bile bolj smešne, kadar so se nakodrano zibale po dvorani.

Prihajali so tudi gospodje z visokimi kravatami in v ozkih hlačah. Ta noša bi našemu sedanjemu vkusu ne prijala, tedanjim dekletom pa so ugovarjali ozkohlačni mladeniči.

Tudi tedaj je bila galerija velikega pomena.

Tja so prihajali vsi, ki radi različnih

vzrokov niso mogli na ples, bodisi, da ni bilo dostojanstva, ki bi dajalo povod za udeležitev, bodisi, da ni bilo dekleta, katero bi se peljalo na ples, bodisi, da ni bilo cvenka, da bi se napravila nova obleka, brez katere tudi takrat nobena gospa, če je imela kolikaj imena, ni mogla in ni hotela na tako sijajno veselico. Izmed galerijskih dam jih je bilo največ, ki niso imele potrebne obleke. Sedele so tam zgoraj ter gledale z zavistnimi pogledi navzdol, kjer se je zbirala izvoljena družba.

Prva, ki je prišla na galerijo, je bila gospa Marta Ledervaševa, soproga skopušnega in starikastega trgovca. Pri svojih letih bi ne bila smela plesati. Pa mož ji ni hotel odpreti svojih petic, da bi si omislila novo obleko. Kmalu sta se ji pridružili tovarišici: gospa Primčeva, ki še ni imela odraslih deklet, da bi jih vodila na ples in gospa Pihlerjeva, ki je bila sploh prestara, da bi hodila na ples. Ta trojica je bila kakor mlin, v katerem so se mlela dobra imena in nove toalete zbirajočih se dam.

"Poglej no", je zašepetala Primčeva, "Kako je Črnotka našemljena!"

Vse tri so se spogledale in rahlo nasmejale.

"Pa le Peškotovo pogledite!" se je začudila Ledervaševa. "Da nekatere ženske ne vedo, kdaj so stare!"

Zopet so se zasmejale.

Nato je šepnila Pihlerjeva: "In Pilerica! Ali ne visi na nji obleka, kakor bi visela na plankah!"

Primčeva je dostavila: "In še to obleko je ostala dolžna! Pri Pilerjevih, ljubi moji, je tako tako!" . . .

(Da, to je opis slovenskega plesa; seveda ne enega onih v Broadmeadowsu — nego v Ljubljanski reduti, za časa kongresa, kot si ga je zamislil pisatelj dr. Ivan Tavčar pred mnogimi leti. Sami presodite če se je mnogo spreminilo! — Op. ur.)

UČITELJI SO ZBOROVALI . . . POUK SE ZACNE

Prvi seminar slovenskega jezika se je vršil koncem novembra v prostorih Education Departmenta — Saturday School of Modern Languages, Princes Hill High School v Melbourne. Udeležba je bila omejena na kvalificirane učitelje in nekaj gostov. Referati in diskusije so bile v slovenščini. Prostor ne dopušča, niti niso vsa šolskovzgojna vprašanja predmet širokega zanimanja. Zato samo nekaj bežnih točk iz posameznih referatov.

V uvodnem referatu o šolanju v Sloveniji in zamejstvu je govorila ga. A. L. Ceferin. Poudarila je vpliv osnovnošolskega pouka, ki daje temeljno izobrazbo in pripravo za nadaljno poklicno usposobljenost. V času stopnjevanega tehnološkega napredka so nujne spremembe tudi v šolstvu. Funkcije šole so podrejene družbenim odnosom, ki so vedno bolj dinamični. Podala je kratek pregled razvoja slovenskega knjižnega jezika od začetkov sredi šestnajstega stoletja, preko uvedbe obveznega šolanja v Sloveniji leta 1869, do odprave nepismenosti pred drugo svetovno vojno. — Povojno šolanje v Sloveniji je določeno z vrsto kulturno-zgodovinskih in političnih dogodkov. V osemletke se je načrtno začel uvajati celodnevni pouk s ciljem, da učenec opravi vse učne obveznosti v šoli. Pouk je prikrojen storilnosti posameznika; slabši učenci imajo dopolnilni pouk, bistri učenci pa dodatni pouk. — Slovenske šole v zamejstvu, kakor na Tržaškem in Koroškem, so važne za obstoj narodne manjšine. — V prekomorskih deželah so ameriški Slovenci najmočnejši. Imajo šolanje na vseh stopnjah. Na univerzah je nekaj uglednih rojakov-slavistov. — V Avstraliji so perspektive za poučevanje slovenščine ugodne. Pogojene so s skupnim delom staršev, študentov in učiteljev.

O začetkih poučevanja v Avstraliji je govoril g. Rev. Stanko Zemljak, principal Slomškove šole pri versko prosvetnem centru v Kew. Prvi nedeljski pouk slovenščine je verjetno začel knjižničar g. Kapušin v Melbourne leta 1960. Potem se je razvilo poučevanje v Slomškovi šoli in pri vseh klubih.

Govoril je o uspešnem pouku z deklamacijami, oderskimi igrami in petjem, in povdarjal pomembnost oderskih nastopov kot podbudo za učenje jezika. Omenil je tudi potrebo skupnih izletov, počitniških kolonij itd. za krepitev narodne zavesti in motiviranje pri učenju. Šibka stran nedeljske šole je predvsem pomanjkanje časa. Prav tako pomanjkljivosti lahko hitro spravijo v slabo voljo učence in starše. Različne igralske vloge pri oderskih nastopih so primer; takoimenovane "nehvaležne" vloge so včasih prav dobro odigrane, gledalcem pa niso všeč in igralci ne dobijo zasluženega priznanja z aplavzom. — Važnost nedeljskega pouka je sedaj še bolj povdarjena, ker se dopolnjuje z državnim šolanjem. Glede poučevanja je jemati v obzir, kako čutijo starši v pogledu jezika.

Praktične izkušnje je živo opisala ga. Lucija Srnc, ko je primerjala svoje poučevanje v Sloveniji in težavne začetke tukaj. Prvi dan najavljenega pouka je bil v mrzli garaži. Računala je na okoli dvajset učencev, prišlo pa jih je preko sedemdeset. Seveda je bilo polno težav. Z dobro voljo vseh se je počasi uredilo. Problemi, ki jih mora učitelj rešavati v okviru možnosti, so predvsem razlike v začetnem znanju učencev. Tudi starostnih razlik ni prezreti. Poučevanje po učnem programu je velik problem nedeljskega poučevanja. Povezano je z rednim obiskovanjem pouka. Starši se morajo dostikrat odreči prijetnemu izletu, učenci pa skoraj nimajo učenja prostega dneva. Prostovoljni obisk pouka in opravljanje domačih nalog je merilo samodiscipline. Nedeljski pouk zahteva mnogo požrtvovalnosti od vseh. Učenci se krepijo v podrejanju trenutnih razpoloženj, slabe volje, v korist smoternega učenja. V tem je velika vzgojna vrednost. Težave inštruktorjev so pa odtebane z veseljem, če se posreči dobro posredovati učenje materinskega jezika. Pričakovati je, da se bo poučevanje v nedeljskih tečajev lahko v mnogem prilagodilo učenju v državnih šolah, zlasti v pogledu učnega gradiva.

Poučevanje slovenščine ne sme biti ena ozka jezikovna kategorija, ampak je nasloniti na obeležje časa in prostora. To se pravi, na del slovenske zgodovine in zemljepisa. O tem je razpravljala ga. Dragica Gelt. Učence je seznaniti z značilnostimi dežele. Zgodovina slovenskega narodnostnega ozemlja je bogata na dogodkih dvatisoč let. Pri številčno tako majhnemu slovenskemu narodu, se očitujejo vse pomembne razvojne dobe evropske civilizacije: naselitev v razpadajočem rimskem imperiju, pokristjanjenje, razvoj nacionalizma, revolucije. Vse te prelomnice najdejo svoj posredni izraz v slovenskih ljudskih bajkah, pravljicah, pripovedih itd. Vključevanje takega čtiva bo poživelo poučevanje. Učenci bodo lahko sledili pouku z večjim zanimanjem, ugotavljali različnost in povezovali vzročnost dogodkov. Tako bodo dopolnjevali splošno znanje, ki jim ga daje redna šola. Slovensko bajeslovje je bogat vir mišljenja in želja naših prednikov v različnih zgodovinskih obdobjih in prilikah.

Pestrost pri poučevanju, ne suhoparno vežbanje, je bila glavna tema referata ge. Nataše Vincent. Študij etničnega jezika, je težko enostavno in zadovoljivo formulirati. Toliko je odvisno od danega položaja in okoliščin. Sodelovanje učencev pri poučevanju bo boljše, če se vzbudi zanimanje in jim je dana priložnost, da razvijajo svoje misli. Zato je dialog med učiteljem in učenci tako važen. Opuščati je "vliivanje" v glavo, češ učenec naj poslušaja in se bo naučil. — Slovenske pravljice lahko služijo v zanimivo primerjavo z avstralskimi. Prav tako je uspešen učni pripomoček vizualna analiza. Učitelj napr. pokaže en predmet, učenci pa nadaljujejo z opisovanjem. Sploh je razgovor bolj pester kot pa samo branje knjig. Vizualna stimulacija z uporabo barvnih diapozitivov, filmov je prav tako dober učni pripomoček. Učenec, ki je že bil na obisku v Sloveniji, bo verjetno boljše pripovedoval o svojem doživetju in svojim součencem to lažje približal, kot kak opis iz knjige. Z uporabo kaset, plošč se lahko približa slovensko besedo v govoru in melodiji. Učencu ne bo nerodno, ko morda čuje narečje, ki ga sam govori, in ki je del slovenske govornice.

V zaključnem referatu je ga. A. L. Ceferin podala nekaj smernic. Slovenski učenci se bodo lažje učili slovenščino, kot pa kak tuj jezik. V njem bodo lahko dosegli višjo stopnjo kot pa bi v drugem. Če se kdo rad uči jezike, je obvladanje slovenščine samo v prednost. — Slovenci prve generacije radi govore o narodni zavesti in jo želijo ohraniti med mlajšo generacijo. Vzeti pa je v obzir, da ni takoj pričakovati take motivacije. Otroku zlahka občuti odpor do nečesa, kar ga odtuja od njegovih sovrstnikov. Polagoma mu je privzgojil ponos na rodno poreklo. To je tudi v skladu s principom integracije in pluralistične kulture. — Učenec je podvržen izgubljanju etničnega jezika na vseh stopnjah splošnega šolanja. Slovenščina se ohranja le v domačem okolju. Na jezikovnem tečaju bo treba skrbeti za to, da se to osnovno znanje tudi razvije. Pri tem je povdariti vključevanje narečij in izposojenk iz tujih jezikov v vsakdanji govor. Učenci se tako vadijo v tekočem govorjenju in si polagoma večajo besedni zaklad. Z intenzivnim branjem si pridobivajo slovenski knjižni jezik in se bližje seznanijo s slovensko kulturo. Najtežje bo pisanje, ki bo podprto s poučevanjem slovnice.

V diskusijah se je razpravljalo o gornjem in je upati, da bodo zaključki sčasoma del praktičnega poučevanja.

V drugi polovici seminarja se je obravnavalo učne knjige. Nabava knjig je bil velik uspeh pripravljalnega dela. Za pouk v februarju bodo imeli učenci na razpolago dobre knjige. Učne knjige, ki se bodo uporabljale v šolskem letu 1977 so jezikovne vadnice in slovarji iz Slovenije ter berila iz Trsta. Vse te knjige je nabavil Education Department in bodo dane učencem v uporabo pri šolskem pouku. Učbenik slovenskega jezika je iz USA. To je dvojezičen angleško-slovenski učbenik z berili, slovnico, vajami in slovarčkom. Primeren je za avstralske razmere. To je tudi edina knjiga, ki naj si jo učenec sam nabavi za pouk. Na razpolago bo v februarju.

Povdarka vredno je, da so vsi naprošeni strokovnjaki-slavisti z veseljem svetovali in pomagali pri izbi. Brez njih bi imeli glede knjig težave, kot jih imajo pri mnogih drugih jezikih. Pouk slovenščine v Avstraliji je bil pozdravljen v Sloveniji in od velike večine slovenskega izseljenštva po svetu.

Spored prvega seminarja je bil razdeljen na tri večere. Strokovno je bil na primerni višini. Bilo je povprečno petnajst udeležencev na večer. Prihodnji seminar bo čez leto ali dve in bo planiran kot celodnevna prireditev ob koncu tedna. Slovenski klubi so se izjavili, da bodo radovoljno dali na razpolago svoje prostore.

Poučevanje slovenščine v državnih šolah ni nadaljevanje že obstoječih učnih tečajev. V tečaj se lahko vpiše tak, ki ne zna nobene slovenske besede. Prav tako je vabljen oni, ki zna precej. Temu bo znanje prav prišlo. Z lahkoto bo obvladoval predpisano učno snov, dokler se ne bo pričel bolj zahteven študij.

Vedeti je, da Education Department v Viktoriji nudi pouk slovenskega jezika pod enakimi pogoji kot ostalim etničnim jezikom. Eden od teh pogojev je primerno število učencev za formiranje razreda. Zaželeno število učencev je 15—25 na razred. Število razredov ni omejeno in se lahko vsak vpiše v februarju. Avgusta se je izjavilo preko stodvajset učencev za pouk slovenščine.

To je bila osnova za planiranje poučevanja. Mnogi niso vedeli, a februarju je vpisovanje za vse. Slovenščina v Avstraliji je samostojen, enakovreden jezik, ki se bo poučeval v šolah brez vsake primesi politične ali verske opredeljenosti po znani tradiciji avstralskega šolskega sistema.

V šolskem letu 1977 je pouk slovenščine v okviru Education Departmenta, Saturday School of Modern Languages v poučevalnih centrih:

BOX HILL HIGH SCHOOL, Whitehorse Road, Box Hill, 2128
MARIBYRNONG HIGH SCHOOL, River Street, Maidstone, 3012
UNIVERSITY HIGH SCHOOL, Story Street, Parkville, 3052

Vpisovanje je v soboto 5. februarja 1977 na najbližjem centru, med 9 in 11 uro dopoldne. Učenec izpolni predpisan formular in vplača \$3.00 letne vpisnine.

Pouk med šolskim letom je vsako soboto od 9 do 11 ure dopoldne, na centru, kjer se je vpisal. Med šolskimi počitnicami (maja in avgusta) ni pouka. Z izbero slovenščine je učenec lahko oproščen učenja tujega jezika na svoji redni šoli. Študij se reduje in učencem se vpiše predmetna ocena v šolsko spričevalo. Prijavijo naj se samo učenci, ki imajo resen namen obiskovati pouk.

Starši naj se med šolskim letom obračajo za vse informacije direktno na supervisorja centra ali na inštruktorje.

Poučevali bodo večinoma avstralsko kvalificirani učitelji z visokošolsko izobrazbo. Praviloma morajo imeti tudi pedagoške kvalifikacije. Večina je poklicno zaposlena pri Education Departmentu. Slovenščino obvladajo različno. Nekaterim je slovenščina etnični jezik. Nekaj pa je inštruktorjev, avstralskih državljanov, ki imajo slovenske učne kvalifikacije in izkazano prakso v poučevanju.

STAV (Slovenian Teachers Association of Victoria) je strokovna organizacija, ki z internimi sestanki, študijskimi krožki, seminarji in stiki z drugimi učnimi organizacijami skrbi za izboljšanje slovenščine pri svojem članstvu in pouku slovenščine na splošno. Na STAV se lahko obrne vsakdo, ki želi kaj podrobneje izvedeti v zvezi poučevanja, učnih knjig itd.

Vprašanje organizacije šolskega poučevanja po drugih avstralskih državah je odvisno od Slovencev samih. Po vseh mestih je nekaj kvalificiranih učiteljev. Klubi naj se povežejo in dogovorijo z učitelji. Potem pa povzamejo pri oblasteh skupno inicijativo za uvedbo slovenščine kot učnega predmeta. Pogoji utegnejo biti različni, a z dobro voljo se marsikaj doseže. Uvedba je lahko zadeva dolgotrajne procedure. Zato je bolje preje začeti kot pozneje. Klubi lahko preko svojega članstva še najbolje informirajo starše in se zagotovi zadostno število učencev. Učitelji bodo še najlažje izposlovali, kar je potrebno po strokovni strani. Če so učitelji in učenci, je drugo lahko. To so pogoji. Če so obstojale šole ali tečaji že preje, to nima nobenega vpliva pri odločevanju. Slovenščina se jemlje kot jezik z začetno stopnjo poučevanja. — Učne knjige so na izbero in v tem je velika prednost za dober začetek pouka.

Formiranje različnih samostojnih organizacij je velikega pomena za utrditev slovenstva kot etnične skupine. Slovenci počasi prehajamo v drugo generacijo. Klubi, tisk, radio in šolanje so etnične dejavnosti prvega reda. Današnji problemi so še povezani z vprašanjem denarja. Vedno bolj važen problem so medsebojne komunikacije. Velelno pa je, da se v kulturnih vprašanjih skrbi s svojimi organizacijami za samostojnost. Smo v dobi naglega razvoja. Kar je danes nemogoče, je jutri že potrebno, pojutrišnjem pa že prepozno. Torej velja biti pripravljen, sicer se zamudijo priložnosti.

Slovenske organizacije uživajo dober ugled pri oblasteh. Z medsebojno povezavo za različne skupne akcije, pa lahko vsi vsestransko samo pridobimo. Eno takih področij je šolstvo. V Viktoriji se je uspešno začelo in ne bo dolgo, ko bo poučevanje po ostalih slovenskih središčih širom Avstralije.

A. L. C.

PISMO UREDNIŠTVU

Spoštovani gospod urednik "Vestnika"

Da bodo tudi starejši člani ostali malo v spominu Slovincem v tujini, bi Vas prosila, da bi priobčili priloženih par vrstic v "Vestniku". Saj kljub temu, da je prišla Liljana tako mlada v Avstralijo se slovenska beseda in pesem nista izgubili z njenih ust, kar je pohvale vredno. Ob obisku doma se bo zanimala za kulturo in prosveto, tako da bo lahko poučevala tukaj emigrante, za kar so ji dali priporočilo tukajšnji uradi.

Za Vaš trud se Vam lepo zahvaljujem in prilagam \$10 za "Vestnik".

Ostanem Vaša redna bralka.
E.R., Wantirna
(Gornje pismo je priromalo na uredni-

štvo šele po par mesecih, ker je bilo naslovljeno na naš stari naslov. Seveda ga tudi, čeprav pozno, z veseljem objavljamo. Evelini in njenemu soprogu tudi naše iskrene čestitke. Istočasno pa smo tudi zvedeli, da očka g. Lilijane gospod O. Zdražil poslednje meseci ni prav pri posebno dobrem zdravju. No, želimo mu, da čim preje okreva, tako, da bomo tudi njega s soprogo spet videli med nami na "hribu" v Elthamu. V spomin na stare čase pa objavljamo fotografijo male Lilijane, ko je nastopila na prvem slovenskem kulturnem večeru v Kensingtonu pred mnogimi leti. Z njo je njen "tedanji partner" Rajko Ješe).

OBCNI ZBOR

Občni zbor Slovenskega društva Sydney, se je vršil v soboto 20. novembra ob 7h zvečer, v Horsley Parku. Po običajnih poročilih odbornikov (poročilo predsednika g. Vinka Ovičaja v celoti objavljamo zaradi važnosti!) smo pod točko "Razno" obravnavali številne pereče probleme našega društva. Tako na primer smo se pošteno razgovorili o preobremenjenosti 12 odbornikov, ki morajo poleg svojih funkcij opravljati tudi službo dežurnega ob sobotah in nedeljah, pospravljati, zidati, kuhati itd. Tako seveda ne gre. Vsi prisotni člani na OZ smo enoglasno sklenili, da priskočimo odboru na pomoč in sicer s prostovoljnimi dežuranjem in pomočjo pri društvenih zabavah. Vsak član, ki se zaveda, da slovenstvo ne more vseti le na rame njih posameznikov, bo neglede na to, ali je bil prisoten na OZ ali ne, priskočil na pomoč s svojim prostovoljnim delom in denarnim prispevkom. Tako smo prepričani, da bomo med članstvom in odborom tudi dosegli trdnejšo povezavo in prijateljski odnos in seveda manj kritike. Saj bo imel vsakdo priliko dežurati, vsakdo postreči sorojake, ter se tudi na lastni koži prepričati, da ustreči vsem ni tako lahko. To bo čisto zdrava "šola" za vse nas, ki radi vihamo nosove, ko nas postreže sorojak in ne pomislimo, da nas je postregel brezplačno; da ni plačan natak! Vsi bomo odslej taki natakariji in kuharji, čeprav morda le enkrat, dvakrat na leto, ker nas je pač veliko več kot peščice odbornikov, ki se je za dežurnim pultom vrstila v preteklem letu, kar teden za tednom.

Vsi člani SDS, ki niso bili prisotni na OZ bodo glede dežurstva v kratkem pismeno obveščeni in iskreno upamo, da se bodo opravičili res samo isti, ki dežurati ne morejo zaradi bolezni!! (Ali je lahko opravičljiv vzrok: "NIMAM ČASA!")

Zapomnimo si: VSI IMAMO ENA-

KO PRAVICO DO DELA IN ZABAVE!

Pod točko razno smo obravnavali tudi gradnjo novega doma in finančne težave. Trenutno so v delu tako težko pričakovani toaletni prostori in kuhinja! Enoglasno je od članstvo bilo sklenjeno, da vsak član daruje po svojih možnostih od 100 dolarjev dalje. Na licu mesta je bilo zbranih prvih 3000 dolarjev. Ostale darove pa pričakuje blagajnik v teku leta.

Med pereče težave Društva smo uvrstili tudi vprašanje obiska konzula SFR-Jugoslavije, ki se je udeležil naše proslave v juliju 1976. Na račun tega obiska je bilo slišati nekaj kritike, zato je g. predsednik Vinko Ovičaja sam sprožil vprašanje in pozval članstvo, da pove svoje mnenje, da pozneje ne bo slišati ponovne kritike, češ da odbor ne uspoštevata mnenja članstva. Vsi prisotni člani so imeli priliko slišati mnenja odbornikov in mnenja sočlanov, ter se odločiti ZA ali PROTI. Debata je stekla zelo spontano, tako da nam nihče ne more očitati, da je kar koli bilo forsirano ali vnaprej pripravljeno. Članstvo se je odločilo da se predstavnike našega konzulata v prihodnje NE IGNORIRA, kot se je to delalo v preteklosti.

Na OZ je bilo tudi sklenjeno, da se članarina z Novim letom poviša s 6.00 na 15.00 dolarjev.

NOVI ODBOR SDS SESTAVLJAJO: VINKO OVIČAJ, predsednik TONE BULOVEC, podpredsednik KARLO OVIČAJ, blagajnik IVANKA BULOVEC, tajnica, in odborniki:

LUCIJAN KOS
ANGELA MIKULETIČ
JOŽE ŠVIGEL
STANE ČEBOKLI
JOŽE LAH
RUDI ČADEŽ
OLGA LAH
FRANC MRAMOR.

DANICA

V TEM LETU SO ZA GRADNJO NOVEGA DOMA DAROVALI SLEDEČI ČLANI S.D.S.:

D. MARINIČ	300 dolarjev
P. GRUDEN	100
A. VENE	100
V. OVIJACH	210
I. GJURA	150
M. GODEC	60
F. GOMBOC	50
J. KUNZ	60
L. KOCJANČIČ	64
M. TOMAZIN	50
T. URBANC	30
T. LAZNIK	50.25
J. PETRIČ	30
F. PLESNIČAR	
IZ MELBOURNA	70
V. KLEMENČIČ	20
DEFILIPIS	11
NEIMENOVANI	18
J. KORENHAVZE	34
B. MAVKO	12
F. CELIN	14
F. BREŽNIK	10
R. KOMIČ	10
Mr. ZADRAVEC	10
F. DANEV	6
M. TAVZER	6
A. KRILIČ	10

Po 4 dolarje so darovali:

J. KOŠČAK, J. KEREN, J. POHLEN, I. MAVRIČ, J. ŠVEB, MAROLT, PAHOR, L. KMETIČ in 1 dolar: A. BLAŽIČ.

V primeru, da smo koga pomotoma izpustili, se mu iskreno opravičujemo za pomankljivost in zahvaljujemo za dar.

Se priporočamo!

PROSLAVA V SYDNEYU

Slovenci v Sydneyu so proslavili praznik slovenske neodvisnosti 29. oktobra, slavostno večerjo v soboto 20.10. 1976.

Slavnostni del je bil kratek in pristrčen. Najprej je orkester pod vodstvom g. Mirana Špicarja zaigral slovensko narodno himno. Nato je g. Rudi Brežnik pozdravil vse nazoče in posebej še g. senatorja Lajovica s soprogo, starosto sydneyskih Slovencev g. patra Valerijana Jenka ter predsednika državnega etničnega sveta g. Vladimirja Menarta s soprogo. G. Brežnik je tudi omenil, da je bil pred kratkim g. Menart zopet izvoljen za prvega podpredsednika sveta etničnih skupin za N.S.W.

Mlada Judita Šajn je nato oblečena v narodno nošo recitirala "Slovenka sem", za kar je žela burno odobravanje.

Sledil je nagovor g. Menarta in g. senator Lajovic je kasneje nazdravil kraljici in Slovincem po vsem svetu.

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

ZELI VESEL BOŽIČ IN VELIKO SREČE, TER USPEHOV V NOVEM LETU 1977,

vsem članom in prijateljem Društva, še posebej pa prostovoljnimi delavcem, ter darovalcem, ter tudi vsem slovenskim organizacijam širom Avstralije.

Srečno!

RADIO 2EA — KOMU POJEŠ?

V eni zadnjih števil tek "NOVA DOBA" zaslediš vprašanje z velikimi šrkami: "KOMU JE NAMENJEN RADIO 2EA?" Kdo ga vodi in kdo z njim upravlja? Ne bomo se spuščali v težave Hrvatov in Srbov, pač pa bomo ostali lepo na domačem pragu. O tem kako žalostno je, da glavnega koordinatorja jugoslovanskih programov, g. Marina Alagića nekateri uredniki in spikerji oddaj sploh ne poznajo, ker ga nikoli ni blizu, niti nima pomena razpravljati, ker opravlja svojo funkcijo zgolj na papirju. Kaj pa naš slovenski koordinator g. Jože Čujež? Komu poješ sirotek Radio 2 EA? Si res dan na razpolago samo tistim Slovincem, ki pridejo na Triglav, v slovensko cerkev in na Slovensko zemljo v Horsley Park. Kaj nisi bil dan na razpolago vsem Slovincem ne glede na pripadnost članstva in versko prepričanje. Zakaj smo eno leto lahko oddajali brez... "oddajo je za triglavsko kulturno skupnost pripravil ta in ta?" Kako poceni reklama g. Čujež? Ali pa želite grupirati našo že

tako majhno slovensko skupnost na še več drobnih koščkov? ZAKAJ?

Prav je da pri radiu sodelujejo vse slovenske organizacije, vse leto so složno delale in kooperirale in naj bo tako tudi v bodoče, pa brez tistega: "oddajo je ZA Slovensko društvo pripravil ta in ta..." kajti prav gotovo je ni pripravil samo za člane SDS, pač pa ravno tako za člane Triglava, kakor tudi za tiste, ki niso člani ne tu, ne tam.

Šefi se navadno posvetujejo s svojim podrejenim, zato tudi vi g. Čujež v bodoče preden spišete svoje okrožnice in jih razpošljete, vprašajte za nasvet, ali pa skličite sestanek!

Nenehno tudi stokamo, da ni materijala za kvalitetne programe, da ni plošč in ne ostalega gradiva. Koliko pa smo kot enoten radiski odbor storili, da bi plošče in gradivo dobili? Razmislimo in pogovorimo se v prid prijateljskemu sodelovanju, predvsem pa v prid poslušalcev!

Danica P.

KULTURNA IZMENJAVA

V oktobru je igralska družina SDS gostovala s komedijo Vdova Rošlinka pri SDM v Melbourne. Čeravno tako gostovanje veliko stane in je povezano z veliko organizacijskimi težavami, je prav, da se je igralska skupina vabilu odzvala. Naj bi se take kulturne izmenjave vršile tudi v bodoče.

Naši igralci so se iz Melbourne vrnilo zelo zadovoljni. Publika je bila hvaležna, rojaki pa kar pretirano gostoljubni. Tako bi se radi na tem mestu zahvalili za gostoljubje družini Plesničar, družini Lah, sestram in p. Basilju.

Najlepše vtise so igralci tudi odnesli s slovenskega hribočka, kjer se kar niso mogli nagledati razkošnosti novega slovenskega doma. Naš veseli Joško je pogruntal, da ste zelo pridni, čeravno je več obletaval kuharice v vaši "plainski koči". Te šele mu ne gredo iz glave. (Kaj pa kuharice, ste si ga že izbile iz glave!)

Gostovanje bo vsem igralcem, kakor tudi spremljevalcem ostalo v trajno lepem spominu, kakor upamo, da nas bo tudi vaša igralska skupina ob priliki počastila z obiskom v Sydneyu. Gospod Lončar, to mislimo zares. Takrat se vam želimo revanžirati za ves trud, ki ste ga imeli z nami.

Naj le še omenim, da nam je zelo žal, da do nameravanega gostovanja naše igralske družine ni prišlo v Canberra in Wollongongu. Pa ne po krivdi igralske družine, saj je pokazala veliko volje in veselja do gostovanj med rojaki po drugih krajih.

Danica

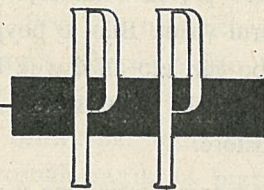
LETNI BAL

Tradicionalni letni bal SDS se je letos vršil v petek, 19. novembra v "CONCA D'ORO LOUNGE", v Riverwoodu. Za ples in veselo razvedrilo je igral TE Euphonik. Ta svečani letni "gala", društveni ples je organizirala, s pomočjo odbornikov, gospa Ivanka Bulovec, za kar ji gre iskrena zahvala. Bal je bil zelo dobro obiskan in gostje niso mogli pohvaliti dobre kuhinje in postrežbe.

Med gosti naj omenimo vice konzula Dražena Rubeša in dve mladi dekleti, Miss dobrodelnosti in Miss Slovenija, ki sta zastopali bratsko slovensko društvo iz Melbourne. Upamo, da so se med nami prijeto počutili.

Nasvidenje na 10. letnem balu prihodnje leto, ko upamo, da bo že v naši dvorani.

DANICA

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE,
RICHMOND, VIC. 3121
TEL. 42-7417

se priporoča Slovincem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.

POROČILO PREDSEDNIKA S.D.S.

Spoštovani člani in članice, dragi rojaki, Vse skupaj prav lepo pozdravljam, obenem se zahvaljujem za udeležbo današnjega občnega zbora.

V nadaljnem vam želim podati poročilo enoletne dobe dela mojega odbora za našo slovensko skupnost tukaj v Horsley Parku.

Najprej vam hočem obrazložiti, kako smo v tem času napredovali z graditvijo našega doma. Seveda vmes so nam nastopile neštete zapreke, da nismo mogli doseči tolikega uspeha kakršnega smo pričakovali. Prve težave so bile finančne. Še večje preglavice so nam delale težke situacije in to: Prvo smo spoznali, da so na načrtih gradnje našega doma velike pomanjivosti glede Liquer Licence. Po slovensko bi se temu reklo dovoljenje za točenje alkoholnih pijač. Zaradi tega so bili potrebni popravki originalnih načrtov. Toda v istem času, ko smo vložili prošnjo za ta popravek na občino je občina dobila pritožbo od State Planning Authority, da delamo tukaj na slovenskem gričku nekaj, kar nam SPA ni tako odobrila. (Naj izdam, da ta plan po katerem smo gradili ni bil predložen State Planning Authority ampak čisto nekaj drugega). Istočasno nam je SPA le obrazložila, da zahteva popravek gradbenih dokumentov, kar smo mi takoj pisмено spremenili in z obratno pošto predložili nazaj na SPA. Od ponovne vložitve popravljenih dokumentov je že 10 mesecev, da nismo od SPA dobili nikakega odgovora, bi rekel niti pozitivnega niti negativnega. Mi nismo spali med tem časom. Z gradnjo smo nadaljevali kolikor je bilo v naših močeh, seveda še daleč ne kar smo si predstavljali.

S strani vas — dragi člani in članice smo veliko več pričakovali, da nam boste priskočili na pomoč bodisi s prostovoljnimi delovnimi urami, bodisi s finančno pomočjo. Naj omenim še posebno, da finančni odziv zadnjih nekaj mesecev je bil zelo slab. Za prostovoljne delovne ure se je odzvalo zelo malo članov, a naj na tem mestu takoj pohvalim tiste, ki ste nam le tako prijazno pomagali, posvetili svoj prosti čas v dobrobit nas vseh.

Veliko večje je povpraševanje obiskovalcev našega grička, kdaj bo to ali ono delo dovršeno, toda dragi mi člani in članice, brez žrtev se ne izpolni prav nič, nekateri se morajo žrtvovati za nas vse prav do svoje kože drugih 85% se pa drži samo ob strani in čaka, da jim bo mogoče ta

pičili 15% prostovoljcev postavil tako zaželjeni slovenski dom.

Dragi člani in članice, tako ne gre — če ne mislimo vsi skupaj z družinami močmi priskočiti na pomoč pri potrebah bodisi finančnih ali delovnih bomo še morali dolgo, dolgo čakati na zgarane roke sočlanov, da bomo dosegli, kar smo si zažrtali.

Veliko lažje je kritizirati, kot pa nekaj z lastnimi žrtvami izpolniti. Vem že za gotove opazke nekaterih članov: Pravijo v odboru so vedno samo pavri, mi pa hočemo da je društvo kulturno. Moje mišljenje je pa tako: Vsi kar nas je nismo zadržali pismeni in učeni, a gotovo imamo veliko in pošteno voljo, da bi za nas vse oz. poštene Slovence nekaj pripravili, posebno naši mladini, Društvo naj bi bilo tisto žarišče kjer naj se čut slovenske skupnosti najbolj ogreje. Zakaj naj ne bi bili bolj tesno povezani med seboj, doživljamo isto življenjsko usodo, živimo več kot 12.000 milj stran od svoje rodne zemlje naše matere Slovenije. Dom naj bi bil tak, da se bomo radi v njem zbirali, sejali, nastopali, peli, učili našo mladino in se zabavali.

Dragi člani in članice. Danes vas prosim, da se popolnoma preorganiziramo, ker bomo le na ta način lažje nosili breme in dokončali započeto delo, že požrtvovalnih članov in odborov prejšnjih let. Vsi smo sposobni za kakšno delo, zato naj bi vsak po svojih močeh napravil nekaj za našo slovensko skupnost oz. za naš slovenski griček, za kar je pač vsak sposoben.

Tu želim predlagati, da posnemamo naše sobrate Slovence po drugih predelih Avstralije. Vsi delajo bolj složno, ne samo pri onemu pri mnogih že obstoječih društvih širom Avstralije lahko srečamo Slovence nam za vzgled kako skupno nastopajo če gre za kakšno prostovoljno delo, zbiranje prostovoljnih prispevkov ali organiziranju kulturnih prireditev. Naj vam omenim samo dva društva in sicer oba iz Melbourne, eno je starejše od našega društva, drugo pa obstoja šele komaj štiri leta. Obo sta vredna, da jih posnemamo, tam se namreč zavedajo, da je društvo od vseh vpisanih članov, da zato morajo vsi delati, ne pa samo člani odbora, da se potem odborniki popolnoma moralno izčrpajo. Vsi se moramo zavedati, da je slovenski griček naš, nas vseh, ne smemo si dovoliti, da se za nas samo nekateri izčrpavajo, drugi pa stojimo ob strani. Če smo taki, potem nismo vredni, da smo člani slovenske organi-

zacije, od katere pričakujemo, da nam bo mogoče v bodočnosti v ponos in za razvedrilo. Če pa ne, se bomo pa samo potuhnil in se zgubili v daljavo.

Tudi ne sodimo in ne obsojamo organizacije, če smo mogoče sprti oz. v neprijateljstvu s katerimi izmed članov odbora. Tako navadno prične isti kritizirati društvo in govoriti kako je ničvredno.

Dragi člani in članice, društvo ni posameznik in tudi ne tvoj odbornik če je tvoj prijatelj ali sovražnik s katere strani ga pač pogledujete. Društvo je obstajalo, slavilo je že častne obletnice, društvo bo obstalo ko vas ali pa tistega vašega prijatelja oz. sovražnika več ne bo. Zavedajmo se, da v društvo nam je potrebna mladina, prav tako v odbor kajti v mladini je naša bodočnost.

Delajmo za društvo ne za posameznika.

Povprečen Slovenec ni genij ali zato pa tudi ni neumen, čeravno je od genija do neumeža samo en korak.

Hočem reči samo to, da moj odbor ni bil genij in tudi ni znal, da dela čudeže v času svojega obstoja, neumneži pa tudi nismo bili, vedeli smo kaj smo delali in tudi kaj bi še lahko napravili za slovensko skupnost. Složnost in požrtvovalnost nekaterih sedaj kot leta nazaj v odborih prej, naj nam bo vzgled. Seveda so se pa našli tudi taki ki so, bi rekel po domače naganjali, jezili, klubovali tistim, ki so se in se še žrtvujejo za nas Slovence.

Marsikdo od vas ima ravno sedaj v mislih saj jaz ne morem, imam družino ali pa živim preveč oddaljen od Horsley Parka, pa mi je nemogoče, ali pa saj bi če bi me vprašali za kakšno delo naj bi bil potreben. Dragi člani in članice ali nismo vsi člani iste organizacije, vsi z enakimi pravicami in dolžnosti do nje od predsednika in odbornikov pa do vseh članov vpisanih v matični knjigi.

Sami se prosim pozanimajte, kaj bi kdo od vas lahko pomagal.

Prav sedaj vse vprašam, vsakega posebej, kaj bi ti lahko naredil za tvojo organizacijo oziroma, za tvoje slovensko društvo povej, piši na društvo, povej v kakšnih močeh lahko pomagaš slovenski skupnosti, prav gotovo boš dobil odgovor na tvoj odziv. Hvaležni ti bomo vsi.

Moja prošnja do vas vseh članov je tale:

Prvo, če hočemo, da bomo imeli še nadalje skupne in prijetne urice in dni vsako nedeljo bomo se morali organizirati tako,

da bomo vsi pripravljeni pomagati oz. delati v kuhinji in za točilnim barom. Članom in njih družinam ter peščici članov je dežurstvo v naših prostorih vedno nemogoče. Če si pa dežurstva razdelimo med nas vse, ne bo nihče zato prizadet in vsi bomo deležni boljše in hitrejše postrežbe. Tudi druga redna dela so potrebna da si jih porazdelimo zaporedoma. Balinišča vedno potrebujejo, da jih nekdo stalno vzdržuje, kosenje trave je tudi redno delo nekoga oz. članov, urejevanje parkirnega prostora. Kaj bi našteval, saj lahko sami uvidite kakšna so redna dela okrog hiše in dvorišča kakršen je naš na slovenskem gričku v Horsley Parku. Toplo vam polagam na srce, da samo kot zedinjeni Slovenci lahko dosežemo, da postane naš slovenski grič del naše lepe Slovenije.

Ne pozabimo, da je vse do zadnje grude naša skupna last. Vsa posest ter društveno premoženje s prihranki vred so naši. Odbor je le varuh, ki skrbno upravlja vse v korist slovenske skupnosti.

Dragi člani in članice. V preteklem letu smo imeli lepo število kulturnih in družbenih prireditev, katere so pospešile naše finančno napredovanje. Kot ste čitali v našem enoletnem finančnem poročilu je naš izkupiček za konec finančnega leta to je 30/6/1976 15.000 dolarjev. Na kulturnem področju dela skozi preteklo leto smo bili skromni. Našim otrokom smo priredili prijeno Miklavževanje, otroci so se nam predstavili s kulturnim programom prav tako so nas lepo presenetili za praznovanje Materinskega dne v mesecu maju. Ne bi bilo prav če ne bi na tem mestu izrečno pohvalil delovanje naše igralske skupine. Zaslužijo veliko pohvale in spodbude še za nadaljne delo, ki jih čaka med nami. Uprizorili so šaljivo igro Vdova Rošljinka ob priliki proslave 100-letnice Cankarjevega rojstva. Igralski skupini, ter vsem nastopajočim pri tej proslavi iskrena hvala. Tisti večer nam bo ostal v trajnem spominu, lahko bi rekli, da že več let niso Slovenci sledili tako kvalitetnemu programu kot je bil takrat. Z Vdovo Rošljinko so naši igralci gostovali v mesecu oktobru tudi med našimi rojaki v Melbourne. Tudi tam so želi veliko priznanje.

Predragi rojaki! Ob zaključku bi se rad zahvalil vsemu odboru, ki me je s tolikšno vnemo podpiral pri vsem delu, vam članom pa še enkrat polagam na srce, da se zavedajmo eno, da samo v slogi je moč.

Horsley Park, 20/11/1976.

Vinko Ovijač, predsednik

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.

Redni poleti v domovino štirikrat na teden!

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede razervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pisмено ali z osebnim obiskom naše pisarne. Radi in hitro Vam bomo ustregli.

PUTNIK — SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

MISLI

Imel je tako strupen jezik, da ni prišla iz njegovih ust nobena živa beseda.

Pravijo, da se od obljub ne da živeti. Pa vendar nekateri z obljubami tako dobro shajajo.

Učil je eno, živel drugače. Pa je zato mislil, da je popoln.

Živel je na tuj račun. Denar pa nalagal na svoj žiro račun.

Mnogokrat je težko ločiti dobro od zla. Zato delamo oboje.

Če bi vedno premislili tisto, kar hočemo reči, bi pol manj govorili.

Običajno tisti, ki delajo škodo, delajo bolj intezivno, kot tisti, ki opravljajo koristno delo.

Če bi bil osebni dohodak resnično merilo vložnega dela, bi bilo veliko lačnih.

Denar je sveta vladar. Čudno, kako slabega vladarja ima svet.

Odbor S.D. PLANICA se zahvaljuje in čestita S.B.Z.V. za trud in uspehe, katere so dosegli na našem zemljišču dne 27. in 28. novembra 1976. Prvo nagrado so dobili: ŠTERICA — S.D.M.; TROJKA — JADRAN in ŽENSKA EKIPA — PLANICA. Čestitke vsem z željo, da bi se taka srečanja ponavljala iz leta v leto.

Odbor se želi zahvaliti vsem pridnim rokam, katere so neprestano migale, posebno pa našim kuharicam ali ženski sekciji za njihove dobrote; seveda pa še posebna zahvala tistim, ki so skrbeli za naše žejne.

Posebna želja našega odbora pa je, da bi tisti, ki so sedaj imeli obe levi roki, spremenili v bodoče vsaj eno v desno, da bi bilo mogoče računati potrebne pomoči.

Kot veseli narod in ljubitelji vesele melodije, ne smemo pozabiti muzikantov, kateri so nas zabavali.

V soboto zvečer so nas razveselili "Primorski Fantje" s svojo veselo melodijo, da so noge kar same poskakovale, čeravno utrujene.

V nedeljo je našo mladino zabaval "Black Diamond" — rock and roll group, pri katerem so se še odrasli zibali. Hvale vredno je omeniti tudi grupo SAVA, ki se je pridružila veselim godcem s prelepo pesmijo "Terzinka".

Tudi naši najmlajši "Veseli Planin-

ci" so vredni pohvale, saj so vsaki balinarski sekciji v zahvalo zaigrali.

Zvečer je pa naš znani SLAVKO s svojo grupo zabaval goste, kateri so očitno uživali v domači melodiji. Najlepša hvala! Vemo, da to ni bilo prvič in prepričani smo, da ne zadnjič.

Mladinski odsek Planica in mladina iz SDM so prijateljsko igrali nogomet. Rezultati ne bomo poročali, ker so se igre končale . . . ? Na našem kolesarskem dirkališču je bilo v nedeljo kar živahno. Prvo nagrado med večjimi je odnesel Rajko Debevec; v srednji grupi je dobil Klaudio Erzetič; v manjši skupini je pa zmagal Max Starvar.

Naše čestitke zmagovalcem.

Odbor S.D. PLANICA se zahvaljuje S.D.M., Socialnemu Klubu JADRAN in S.D. GEELONG, ki so pripomogli, da je naše zemljišče bilo tako živahno. Enaka zahvala gre vsakemu posamezniku, posebno pa mladini, ki je naša bodočnost.

S prijateljskimi pozdravi!

ODBOR S.D. PLANICA

PA ŠE VAŽEN DODATEK ZA UREDNIKA:

"Spoštovani g. Marjan!

Pošiljamo Vam \$50.00 za tiskovni sklad in \$18.00 za obvestilo — Australia Day Festival".

Hvala lepa! — Urednik.

DR. J. KOCE

3 BEATRICE STREET, KEW, VIC. 3101 — Tel.: 86 8076

Če hočete potovati kamorkoli po svetu se lahko s polnim zaupanjem obrnete name. To smem reči, ker še ene same pritožbe nisem prejel, četudi se več kot 23 let bavim s tem delom.

Povrh tega da brezplačno uredim vse, kar je potrebno za potovanje, dajem brezplačno tudi informacije in nasvete v drugih zadevah. Le v onih primerih, ko se hočem zavarovati radi izgube časa z nasveti, ki nimajo nobene zveze z potovanjem, mi stranke plačajo majhen depozit za karto. Ko plačajo celo karto, mi pa plačajo toliko manj, kolikor so mi dale za depozit. Torej čisti računi in dobri prijatelji. Na ta način ne more biti z nobene strani nikakih očitkov in se ni treba nikogar in ničesar bati.

Povdarjam, da imam osebne zveze v vseh važnih mestih Evrope, Amerike in Kanade, kar je že večkrat zelo prav prišlo vsem onim rojakom in rojakinjam, ki so pri meni naročili potovalne karte.

Dr. J. Koce, 3 Beatrice Street, Kew, 3101 — Tel. 86 8076

ZA DOBRO VOLJO

Sodnik vpraša pričo:

"Ali morete kaj več povedati o človeku, ki ste ga srečali tisto kritično noč?"

"Da, smrdel je po žganju".

"Ali kaj bolj natankega ne veste?"

"Da mislim, da je bila slivovka".

Konj reče oslu: "Veš ti osel, za tebe je velika čast, da smeš biti z menoj v istem hlevu".

Osel odvrne: "Kaj se napihuješ in domišljaš. Konje so avtomobili že davno spodrinili, oslov pa bo vedno dovolj na svetu".

"Kako je v zakonu?" vprašajo mlado ženo, ki se je poročila s slikarjem.

"Prav zabavno. Moj mož slika in jaz kuham in nato ugibava, kaj je kdo napravil".

"Kaj ti je rekel prijatelj, ki ti je posodil motorno kolo, pa si mu ga popolnoma razbil?"

"Ali naj ponovim grde besede, ki mi jih je rekel?"

"Ne, tistih ni treba ponoviti".

"No, potem pa mi ni ničesar rekel".

Sodnik: "Tožitelj ima tri priče, ki so vas videle krasti".

Obtoženec: "Jaz pa imam tisoč prič, ki me pa niso videle krasti".

ZA NAŠE KUCHARICE POLETNI ZREZEK

Nastopa obdobje vročih dni, ko se gospodinjam ne da ravno vse dopoldne preždeti ob štedilniku, da bi družinici postregle z dobrim in izdatnim kosilom. Za tako priložnost vam bo morebiti prav prišel recept za poletni zrezek:

"Potrebujemo 12 do 15 dkg pljučne pečenke na osebo, 4 dkg sira, tanko rezino belega kruha, začimbe in 1 jajce. Zrezek najprej na eni strani potolčemo, solimo, popramo, na drugi strani pa ga premažemo z gorčico. Na vročem olju ga opečemo ter zalijemo z juho. V tej omaki dušimo zrezek do mehkega. Potem damo zrezek na krožnik, ga prekrijemo z rezino hitro opečenega sira, na vrh pa položimo tanko rezino pariško ocvrtega belega kruha. Zrezek je gotov, prelijemo ga le z omako, v kateri se je meso dušilo. Jed je hitro pripravljena, saj ne zahteva več kot 20 minut kuhanja".

Misli, ki jih izraža v goriškem "Katoliškem Glasu" neki T.S. so kaj zanimive in vzbujajo dosti vprašanj. V naslednjem navajamo izvleček:

"Nepoučenemu bralcu na pot informacija: "Gospodarstvo" piše, da nihče v zamestju ne bi smel imeti kritičnih pripomb na račun današnje Jugoslavije in njenega režima, ker da gre za domovino; ta pa je nedotakljiva, pa če dela pravilno ali napačno.

Pojmi bi že lahko bili jasni. DOMOVINA je nepolitičen povedek in pomeni življensko bivališče nekega naroda. Hkrati zaobsega tudi čustvene elemente, namreč vse takšne duhovne vrednote, ki dajejo narodu zavest skupne usode in pripadnosti.

DRŽAVA je organizirana skupnost, ki mora konkretno, tehnično skrbeti za urejeno življenje svojih članov, državljanov. Sestavine države so ozemlje, prebivalstvo in suverenost.

REŽIM pa je še dodatna organizirana skupina, ki upravlja neko državo v izključnem vidiku lastnih interesov. Pri tem si podreja celotni mehanizem državne aparata in je torej nosilec diktature.

Ti trije različni pojmi marsikomu še niso jasni. Morda bo zadeva preglednejša, če spregovorimo konkretno.

SLOVENSKA DOMOVINA je konstanta, ki obstaja, odkar se je slovenski narod zavedel svoje identitete. Obstojala je pod staro in novo Avstrijo, pod staro in novo Italijo, pod staro in novo Jugoslavijo. Pa še Madžarsko moramo dodati ter vsa okupacijska obdobja slovenskega ozemlja, za pravo povlastico pa še neuresničeno Svobodno tržaško ozemlje. Mislim, da je seznam dovolj izčrpen in da lahko tudi navaden človek razume, da je DRŽAVA kot spremenljiva nekaj povsem drugega kot domovina. Pa tudi o režimih v vseh navedenih državah ve vsak zrel človek dovolj, da opazi razliko med njimi, državami in DOMOVINO.

Če grem po tem okviru v jedro, moram seveda ugotoviti, da ima Jugoslavija (prva in druga) posebno vlogo v sodobni slovenski zgodovini. Zato jo tudi imenujemo "matična domovina", čeprav je slovenskega v njej le 9 odstotkov, ostalih 91 pa pripada drugim narodom. Kljub temu je matična domovina.

Država Jugoslavija pa je imela in ima

svoje režime. Kraljevanje Karadjordjevičev pred vojno in komunistični sistem po njej spadata na žalost v kategorije diktatur, ker v prvem primeru ni bilo (vsaj nekaj časa) narodne svobode, v drugem pa ni idejne.

Slovenska domovina pa je obstajala pod obema in bo tudi v vseh bodočih okolnostih, naj pride karkoli že".

"Kdor enači slovensko domovino z današnjo SFRJ, naj to jasno pove. Deležen bo mojega spoštovanja, kot je spoštovanja vredna vsaka misel. Ne sme pa se čuditi, če takemu pogledu odrekam vizijo nečesa slovensko trajnejšega. Zlasti pa naj ne pričakuje, da bom njegovo stališče sprejel kot moralno zahtevo, ki naj bi bila obvezna za vse.

Geslo "Moja domovina, dobra ali slaba" je v bistvu iacistično. Tudi Hitlerjev režim je bil namreč v nekem določenem evropskem razdobju enačica za nemško domovino. Vsak Nmec zunaj tretjega rajha je bil po tem načelu moralno dolžan podpirati matičnega diktatorja. Kdor si je tedaj želel drugačno nemško domovino, je bil za naciste izdajalec.

Omenjeno geslo pa je tudi fašistično. Italija pod Musolinijem je bila torej upravičena in vsak antifašist je bil odpadnik svojega naroda? Ali pa sta imela demokratični Nmec in demokratični Italijan pravico in dolžnost, da sta si želela drugačno domovino? Če drži to, potem se vprašam: zakaj si ne bi smel tudi jaz, demokratični Slovenec, želeti drugačne matične domovine? Sem kaj manj od njiju?

Preproste duše bodo zdaj porekle, da primerjam nacifašizem s SFRJ. Pripominjam, da je to pisanje namenjeno "manj preprostim" dušam. Ni treba, da je človek akademsko izobražen, dovolj je, da je razumen. Naravni razum pa mi pravi: diktature so lahko različne po stopnji znatnosti, enake pa so v tem, da v njih ni svobode za drugače misleče. In dokler bo to veljalo za sedanjo Jugoslavijo, bom v srcu žalosten. Gre namreč za mojo matično domovino, za državo, kjer prebiva glavni naša domovina, naroda od pamtiveka in ne le od kake režimske sodobne letnice. Kdor je z njenim današnjim ustrojem zadovoljen — dobro. Ne bi pa smel sejati zmede ali zganjati finte. Jasno naj pove, da je zagovornik njenega režima, pa ga bom spoštoval".

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020

Tel. 311 1040, 311 8343

Lastnika: Jaka in Jim Korošec

Svoji k svojim !

ZA ZDRAVJE — ČEBULA

Ta splošno znana vrtna rastlina vsebuje hlapno olje, precej rudinjskih snovi, vitaminov in druge sestavine, ki pospešujejo izločanje vode in vplivajo na kožo, žleze in sluznice.

Čebulo uporabljamo v zdravilstvu v več namenov. Zmerno uživanje sveže čebule pospešuje izločanje vode, prebavo in tek ter odstranja vetrove in blagodejno vpliva na živčevje. V mleku kuhana čebula je uspešno sredstvo pri bolečinah v želodcu, prav tako pri glištah. Pečena, ali z vodo zmečkana čebula je dobra za obkladke pri otrdelih žlezah (furunklih), oteklinah, ozeblinah, opeklinah, razpokani koži in

pikih žuželk. Tak obkladek pomaga tudi pri bolečinah v ušesih.

Pečena in v drobne ploščice narezana čebula, skuhana v pol litra sladkorne vode, pospešuje izmečke. Priporočajo jo pri zasliženju pljuč, kašlju, hripavosti itd. Za zdravilo pij izjutraj in zvečer skodelico te vode.

Prav tako čebulin sok, ki mu dodaš sladkorja, pomirja bolečine v prsih, lajša kašelj in naduho. V domačem zdravilstvu je tak sok znano sredstvo pri raznih pljučnih boleznih in prehladih. Jemljemo 1 žličko soka večkrat na dan. Žvečiti svežo čebulo pa, pravijo, je dobro pri vnetju mandljev.

POROČNO POTOVANJE V DOMOVINI

„Spoštovani gospod urednik 'Vetnika' Gotovo se še spominjate male Liljance Zdražil, katera je kot petletni otrok prva oblekla slovensko narodno nošo (podarjeno od ge. Verbič, soproge takratnega predsednika Slovenskega kluba), razveseljavala in zabavala slovensko publiko Melbourne in Sydneya na prvem SLOVENSKEM KULTURNEM VEČERJU s petjem in deklamacijami ter nabirala darove pod geslom:

Zrno do zrna pogača,
kamen do kamna palača.

Sedaj je dorasla in postala žena Huana Stride, s katerim sta skupno doštudirala na istem inštitutu, kjer se je tudi rodilo prijateljstvo, katero ju je privedlo v zakonski jarem.

Po poroki sta kot lastovke odletela na poročno potovanje okoli sveta.

Prva postojanka je še v domovini. Ker Liljanca hoče pokazati svojemu možu, ki je po rodu Avstrec, iz katerega čudovitega konca sveta je doma: SLOVENIJA.

Liljana in Huan. Želimo Vama lepo bivanje doma in obilo lepih vtisov iz Domovine, kateri Vama bodo ostali v večnem spominu, nam pa v velik ponos, ko vaju bomo poslušali ko se vrnete.

Danes že odrasla mladina nastopa v Kensingtonu
(Lilijana Zdražil in Rajko Ješe)

Direktor podjetja Šufecel se je nekega lepega dne v dobi, ki jo imenujejo nekateri tudi pomanjkanje direktorjev, odločil, da bo zapustil svoje podjetje. Najprej je to povedal svojim najožjim sodelavcem.

— Glejte, tovariši, tozde sem ustvaril, podjetje je samoupravno čvrsto, delitev razdeljena, delavci odločajo — mislim, da sem opravil svoje. Čas je, da se umaknem, da malo spremenim okolje. Enoličnost ni nikoli nič prida.

Potem je ves kolektiv naenkrat zvedel za to direktorjevo odločitev. Sestajali so se vodilni po tozdih, stikali so glave delavci. Ti so seveda mislili, da kapetan zapušča ladjo zato, ker se potaplja, ali pa, ker nekaj ni v redu. Vsi pa so govorili nekaj časa le o tem.

Najprej so se sestali v Prvem tozdu. Beseda je dala besedo in dogovorili so se, da se spodobi, da kupijo direktorju primerno darilo in mu pripravijo poslovilno večerjo. Končno ima direktor zaslugo, da je njihov tozd tako dobro zacvetel.

Potem se je sestel Drugi tozd. Tudi tu je dala beseda besedo in tudi tu so sklenili, da bi se spodobilo, da dajo direktorju darilo in mu prirede poslovilno večerjo. Kajti tudi tu so menili, da je direktorjeva zasluga, da se je njihov tozd dvignil.

Enako je bilo v Tretjem, Četrtem in Petem tozdu. In začeli so kupovati darila. Tako malo po ovinkih so se pri direktorjevih znancih in prijateljih pozanimali, kaj si direktor želi, kaj še potrebuje. Potem so kupili tisto, kar so menili, da je najbolj prav. In svečane večerje so sledile druga drugi. Povsod je bilo lepo. Povsod se je lepo jedlo in pilo. Bile so celo solze.

Ko je bilo konec zadnje večerje, ko je direktor dobil zadnje darilo, se je odločil: tako dobrega kolektiva kot je ta, tako zavzetega in ljubečega ne more zapustiti. Dejal je, da ostane. In vsi so bili veseli.

Ko se je tistega dne direktor vrnil domov, je žarel. Takoj je poklical ženo.

— Uspela sva, draga moja. Vse imava, kar sva potrebovala. Vse se je lepo izteklo. Le škoda, da nisem ustanovil še nekaj tozdov, da bi bila zbirka daril še malo večja.

Nagrada
slovenski
lepotici

Cene reklam v "Vestniku"

Cela stran	\$50.00
Pol strani	\$30.00
Četrť strani	\$18.00
1 in. ena kolona	\$2.00
Mali oglasi beseda	5c.

Vse informacije in navodila:
S. ŠPACAPAN, Tel. 38-6110

OPONAŠANJE

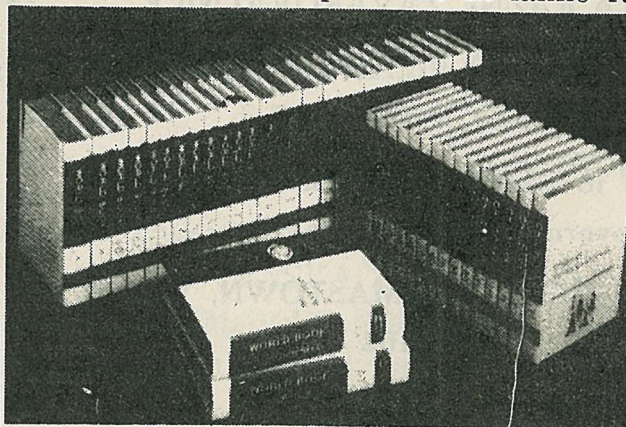
Petrčka so poslali na počitnice na delo. Ko ga je mama prišla iz mesta obiskat, ji je začel navdušeno pripovedovati, da zna oponašati petelina.

"Kaj znaš zakikirikati?"

"Ne, ampak črve jem".

V novembru je Stella Mihelčič bila pripuščena k "baru" — ne hotelu, pač pa na sodišču. S tem ji je dovoljeno poslovati kot polnopravni odvetnik. Upajmo da bo ta njena usposobljenost dobila odmer tudi v javnem življenju in v dobrobit naše slovenske skupnosti.

Ako želite pomagati otrokom pri učenju
naročite svetovno priznane in lahko razumljive knjige

pri
MARCELA BOLE
Tel. 306 3087
DANIŁA STOLFA
Tel. 306 2664
NEVA BOLE ROEDER
Tel. 306 1141

The World Book and Childcraft Encyclopedia

IZ DOMAČIH LOGOV IN LIVAD

DOLENJSKE TOPLICE — Predstavnik enajstih slovenskih naravnih zdravilišč: Čateških toplic, Dobrne, Dolenjskih toplic, Radenske, Rogaske, Šmarjeških toplic, Laškega, Moravških toplic, Atomskih toplic, Rimskega vrelca iz Prevalj in Topolščice so podpisali samoupravni sporazum o ustanovitvi poslovne skupnosti slovenskih zdravilišč.

RADENCI — Na redni konferenci štiri-desetih evropskih proizvajalcev dietične brezalkoholne pijače je Radenska za svojo brezalkoholno pijačo Deit prejela poseben velik pokal za kvaliteto.

LJUBLJANA — Na novem odseku "Slovenice" — avtoceste od Dolgega mostu do Vrhniko — so stekla dela 18. oktobra. Po sedanjih predvidevanjih — na ta proračun — bo cesta stala 879,5 milijona dinarjev, imela bo štiri vozne pasove z dvema odstavnima.

PORTOROŽ — Šeststo učiteljev in profesorjev slovenskega jezika se je na zborovanju zavzemalo za polno uveljavljanje slovenskega jezika, za krepitev slovenske zavesti doma in v zamejstvu, za boljše strokovno usposabljanje slavistov.

LJUBLJANA — Zvišanje cen nekaterih živil — kruha, mesa in drugih — je nagnilo ljubljanski Izvršni svet (vlado), da je dal izdelati "predlog o zaščiti standarda delovnih ljudi z najnižjimi osebnimi dohodki". Upokojevcem bodo z januarjem izplačilom pridali nekaj akontacij za račun redne uskladitve pokojnin na podlagi porasta "nominalnega osebnega dohodka", povečal se je tudi otroški dodatek, ta že s 1. novembrom, dodatna pomoč iz socialnega

sklada pa bo znašala za nizke plače od 30 do 40 dinarjev na osebo.

IDRIJA — Potres je idrijskemu rudniku živega srebra naložil že nove probleme, ki jih sam ne bo mogel rešiti. Veliko število rudniških stavb je močno poškodoval, med njimi glavni jašek "Delo", ki ga bo treba popraviti, sicer bodo morali obratovanje ustaviti.

LJUBLJANA — Socijalistična republika Slovenija je še vedno brez himne. Pred časom so sicer v načelu sklenili, naj bo Jenkova "Naprej" tudi uradna himna republike, toda s tem niso bili vsi soglasni.

LJUBLJANA — V LJUBLJANI bodo prihodnje leto zgradili krematorij, da ne bo več treba mrtvih sežigati v Beogradu ali pa Gradcu . . .

LJUBLJANA — Letošnja turistična bera v Sloveniji je bila slabša, kot predvideno. Posebno devizni iztržek je bil manjši od lanskega: 82,2 milijona dolarjev je kar za 11 odstotkov manj kot leta 1975.

LJUBLJANA — Slovenske banke so zvišale kredite za nakup osebnih avtomobilov. Sedaj znaša kredit 50.000 din, ki jih je treba vrniti v 36 mesecih.

LJUBLJANA — Zadnji potres 15. septembra, ki je ponovno močno poškodoval Beneško Slovenijo in Tolminsko, je precej škode povzročil tudi v Bohinjskem kotu. Prestrašil pa je tudi Ljubljance; mnogi so pobegnili na ceste v spalnih oblekah in s torbami v rokah.

V Trbovljah je potresne sunke kar dobro prestal 360 metrov visoki dimnik; niso ugotovili nobenih poškodb, čeprav se je mnela kar precej majal.

RADENCI — Izvoz Radenske slatine, se je od lanskih 18 milijonov steklenic povečal na letošnjih 25 milijonov.

LJUBLJANA — Za novega predsednika Komisije za odnos z verskimi skupnostmi v Sloveniji je bil imenovan Stane Kolman, ki je bil doslej veleposlanik pri apostolskem sedežu v Rimu. Dosedanji predsednik Rudi Čačinovič, kakor tudi podpredsednik Tone Poljšak sta bila razrešena.

STE PORAVNALI ČLANARINO?

V slučaju prometne nesreče:

se posvetujte z

LAWSON MOTOR BODY REPAIRS

za kvalitetno popravilo Vašega avtomobila

DELAMO ZA RAZNE ZAVAROVALNICE

Vprašajte za: DARKO BUTINAR

ali: MARIO DELTOSO

Popravljamo in barvamo vsa osebna vozila, tovarnjake in avtobuse

15 LAWSON CRESCENT, THOMASTOWN, VIC. 3074

TEL. 460 4102

Ure: 8.30 — 6.00

ENGLISH — A DREADFUL LANGUAGE?

Če imate težave z izgovorjavo angleščine, potem vedite, da niste osamljeni. Eric van Roeyen je bil vzrastel na Ceylonu in zahajal v angleške šole pa še vedno ne razume logike v izgovorjavi za katero se večina pravil sestoji v izjemah. Takole se toži v publikaciji organizacije naseljencev iz Ceylona:

I take you already know
of tough and bough and cough and
dough

Others may stumble, but not you
On hiccough, thorough, slough and
through?

Well done! And now you wish perhaps
To learn of less familiar traps?

Beware of heard — a dreadful word
That looks like beard and sounds like
bird,

And dead, it's said like bed, not bead;
For goodness sake, don't call it deed!

Watch out for meat and great and threat,
(They rhyme with suite and straight and
debt),

A moth is not a moth in mother,
Nor both in bother, broth in brother.

And here is not a match for there,
And dear and fear for bear and pear,
And then there's dose and rose and lose —
Just look them up — and goose and
choose,

And cork and work and card and ward,
And font and front and word and sword.
And do and go, then thwart and cart.
Come, come, I've hardly made a start.

A dreadful language? Why, man alive,
I'd learned to talk it when I was five,
And yet to write it, the more I tried,
I hadn't learned it at fifty five.

KAR TRIJE PROCESI ZARADI SLOVENŠČINE

Leta 1974, drugi dan po veliki noči, so se zbrali v gostilni v vasi Ščigla, občina Podbonesec v Beneški Sloveniji fantje, ki pripadajo zboru "Nediški puobi" in začeli prepevati stare narodne pesmi. Tada se je pojavil karabinerski marešalo ter ukazal harmonikarjem in pevcem, naj utihnejo, ker da motijo goste v lokalu.

Po dogodku v gostilni je videmska kvestura poslala lastnici Eldi Raiz odločbo, da mora gostilno iz higijenskih razlogov do nadaljnjega zapreti. Da je bil lokal zaprt zaradi petja slovenskih pesmi, odločba seveda ni omenila. Toda zastopnikom beneških društev je bilo jasno, da je odločitev botrovala mrznja do slovenskega jezika, zato so sklenili tako ravnanje obsoditi ter izdati poseben letak, katerega besedilo je Izidor Predan, urednik "Novega Matajurja" prinesel v tiskarno in poskrbel za njegovo tiskanje.

Zaradi tega letaka je bil sedaj pozvan pred sodišče v Videm, češ, da je širil neresnične in tendenčne vesti. Proces je bil v torek 19. oktobra. Sodišče pa je ugotovilo, da ni bilo v Predanovem ravnanju ničesar protizakonitega in je obtoženca oprostilo vsake krivde.

V zvezi s tem dogodkom sta bili pred sodiščem v Vidmu že dve sodni razpravi, ena proti Eldi Raiz, druga proti njeni sestri. Prvo so oprostili, ker v trenutku, ko je prišlo do "kaznivega" dejanja, ni bila doma, druga pa, ka je takrat delala v gostilni, je bila oproščena zaradi pomanjkanja dokazov. Proces proti Izidorju Predanu se pridružuje skorajšnjima procesoma proti prof. Samu Pahorju in dr. Rafku Dolharju, ki sta se "držnila" rabiti slovenski jezik v opreki z zakoni iz fašistične dobe, ki žal še veljajo in prepovedujejo službeno rabo slovenščine.

K.G.

SLOVENCİ IN SPORT

Na plastični smuški skakalnici v Mostecu pod Rožnikom je Ilirijan Branko Dolhar postavil nov rekord skakalnice s 54 metri in osvojil tudi prvo mesto. Tekmovanja se je udeležilo 26 mladincev in 33 članov iz Slovenije, Italije, ZRN in Bolgarije.

* * *

Evropska prvakinja v tenisu, Mariborčanka Mima Jaušovec, ni imela na 48. državnem prvenstvu v Zagrebu kakih velikih težav. Osvojila je damsko prvenstvo, bila prva z bratom Zoranom v mešanih dvojicah in prva s klubsko tovarišico 16-letno Leo Legen v ženskih dvojicah. Mraničkovca Košak (slovenski teniški prvak) in Tomovič sta osvojila tudi naslov prvakov v moških dvojicah.

* * *

Kamor greš v Argentini, povsod najdeš Slovence. Pa ne samo po zemlji, tudi po zanimanjih. In to velja tudi v športu. Predvsem v smučanju.

Prva leta so prednjačili v slalomu, smuku in skokih tekmovalci Bertonec, Jerman, Flere in še drugi, ko pa so ti odšli z belih planjav, je bilo treba čakati leta, da so njihovi otroci stopili v smučine staršev. To ni le nekaka pesniška podoba, ampak dobesedno je treba razumeti: danes prednjačijo na zasneženih pobočjih Catedrala otroci Frenka Jermana in Janeza Flereta.

Na letošnjem argentinskem prvenstvu v smučnem teku je med člani (15 km) spet zmagal Marko Jerman in dobil naslov državnega prvaka. Drugi pa je bil njegov brat Matjaž. Pa tudi v kategoriji mladcev — juniors (10 km) je z velikim naskokom zmagal brat Martin.

Med mlajšimi pa je tekel na 3 km tudi Klemen Arko in prišel na cilj drugi, pri najmlajših pa se je poskusil tudi Tomaž Arko. Letos je bilo tudi prvič, da so v Argentini tekle mladenke. Med njimi najdemo slovensko ime: Anica Arnšek.

Na klubskem prvenstvu CAB so spet Slovenci odnesli prva mesta. V prvi kategoriji je zmagal Matjaž Jerman, drugi je bil Marko, med mladinci spet prvi Martin, med mladenkami pa prva Anica Arnšek. Kot vse kaže, smuški tek priteguje veliko mladih, ki že zavzemajo prva mesta in se tako nadaljuje tradicija staršev.

Med damami se je povzpela na prva mesta hčerka Janeza Flereta, Veronika. V paralelnem slalomu je takoj v začetku sezone zasedla prvo mesto, na latinsko-ameriškem prvenstvu v veleslalomu pa je v trdi konkurenci prišla na najboljšo mesto med latinoamerikankami in tako postala južnoameriška prvakinja v veleslalomu.

GORIŠKA IN PRIMORSKA

SLOVENSKE ŠOLE

NA TRŽAŠKEM

Dokončni podatki o številu vpisanih za šolsko leto 1976—77 na vseh slovenskih šolah, od otroških vrtcev do višjih srednjih šol na Tržaškem vedo povedati, da se je vpisalo na vse šole skupno 3.705 učencev in dijakov, to že 132 več kot lani.

V otroške vrtce je vpisanih 832 otrok (34 več kot lani), v prvi razred osnovne šole 298 (21 več kot lani), v vse razrede osnovne šole pa 1.348 (19 več kot lani).

Sednje šole obiskuje 814 dijakov, tečaje in višje srednje šole pa 711. Število vpisanih v otroške vrtce se je povečalo predvsem zato, ker je v Čemporah začel delovati slovenski otroški vrtec. Zvišanje števila vpisanih in odprtje prvega občinskega vrta v miljski občini sta tudi pomembni in razveseljivi dejstva ob začetku tega šolskega leta.